

ABC

PIRMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

Zapamiętaj jedno słowo:
Niema mleka nad „Gordowo“.

Dziś na str. 4
rozpoczęliśmy druk tryskających humorem i dowcipem feljetonów

Władysława Waltera
p. l.

„Ze wspomnień
aktora“

Nieprawdopodobne a jednak prawdziwe...

Na pogrzeb wielkiego jałmużnika

który wszystko oddał Ojczyźnie
z trudem znaleziono pieniądze

Jutro nastąpi pogrzeb wielkiego jałmużnika Polski ś. p. Antoniego Osuchowskiego z katedry Świętojańskiej na cmentarz Powązkowski. Pogrzeb nosić będzie charakter wielkiej manifestacji społecznej, a zwłaszcza tych kół, które pracowały na niwie oświatowej i społecznej i tam zetknęły się w codziennym trudzie z pracą ś. p. Osuchowskiego.

Ś. p. Osuchowski przez szereg lat pełnił funkcje, które w normalnym życiu pełnić powinno państwo. Służbie tej oddał całą swój majątek, — tak, że ostatnie lata spędzał w ubóstwie. Jeszcze przed kilku laty otrzymał z fundacji im. Jerzmanowskich w Krakowie, zawiadywanej przez Akademię Umiejętności, znaczną nagrodę za działalność społeczną, ale Osuchowski nagrody tej nie użył dla celów osobistych, lecz oddał całą sumę ówczesnemu Prezydentowi Miasta inż. Piotrowi Drzewieckiemu do rozdania pomiędzy ubogich stolicy.

Tymczasem wskutek dewaluacji wszystkie oszczędności ś. p. Osuchowskiego zmalały do zera, a on sam w bardzo podeszłym wieku stanął w obliczu ubóstwa. Tu trzeba przyznać dobrą wolę i obywatelskie stanowisko Magistratu stolicy, który przeznaczył wielkiemu jałmużnikowi Polski pewną dotację na życie.

W innych krajach pogrzebem osobistości tak zasłużonych jak Osuchowski, tak ofiarnych i tak wielkich w swej bezimienności zajmuje się rząd. Tymczasem u nas do tego nie doszło. Zapytywano się nawet Rządu i interwenjowano u niego o pokrycie kosztów pogrzebu, zabiegano u p. Ministra Oświaty, który przedewszystkiem powinien był wyrazić uczucia Rządu nad trumną Osuchowskiego, aby poezął pierwszym prezesza Macierzy szkolnej. P. min Dobrucki był głuchy na te namowy, tak, że nad trumną przemówił tylko radca M. S. Z. Babiński, który pracował z Osuchowskim w Międzyministerjalnej Komisji Kulturalnej.

Sytuacja była taka, że wielkiemu jałmużnika, który kroczył miliony zebrał na sprawy polskie, nie ma się co pochować. Rząd się do tego obowiązku nie podjął. Doniesienie Ministerstwa

deklarował 2 tysiące złotych na koszt pogrzebu, a resztę zobowiązały się pokryć instytucje oświatowe, jak Macierz Szkolna, Związek Kresów Zachodnich i inne.

Zamiast bloku narodowego -- Centrolew

Diaczego nie powstał wielki blok narodowy?

Powstał blok niemożliwi! kierownicy Ch. D

Jak wiadomo, od kilku tygodni t. zn. od chwili ogłoszenia listu Biskupów, toczyły się rokowania o powstanie wielkiego bloku narodowego. Blok ten miał objąć Związek lud. - nar., Ch. N. stronnictwa zachowawcze, Chrzęść, Demokrację, N. P. R. pravicę i cały szereg zrzeszeń i organizacji społecznych.

Podstawą bloku miał być wspólnie przez większość wspomnianych grup opracowany program naprawy konstytucji, o czym już „ABC“ bardziej szczegółowo swego czasu donosiło.

Początkowo zdawało się, że największą trudnością przedstawiać będzie porozumienie się demokratycznych grup nacjonalistycznych jak Zw. lud. - nar. i szereg zrzeszeń społecznych z konserwatystami. Tymczasem okazało się, że na gruncie programu naprawy konstytucji, a przy zachowaniu dla poszczególnych grup wolnej ręki w sprawach społeczno - gospodarczych porozumienie na tym odcinku jest zupełnie możliwe.

Rozbicie rokowań przyszło z innej strony.

Wśród żydów rozpoczęła się licytacja o mandaty poselskie

WILNO, 12. 1. (AW). Wchodzące w skład bloku mniejszości żydowskiej organizacje polityczne w Wilnie, uchwałyli opłatę w wysokości trzech tysięcy złotych, jaką winien wpłacić kandydat żydowski, wystawiony na pierwszym miejscu listy wyborczej bloku mniejszościowego. Tymczasem zgłosiło się już 14 kandydatów, którzy doliczyli się do sumy 6 tysięcy złotych.

Oto w chwili, gdy zdawało się, że lada dzień dojdzie do powstania bloku, kierownicy Chrzęść, Demokracji oświadczyli, że już weszli w blok z pp. Ratajem i Witosem, czyli z „Piastem“ i dlatego do bloku narodowego przystąpić nie mogą.

Przyczyny tego kroku są wprost rewelacyjne. Oto marsz. Rataj nosi się z

zamiarem zorganizowania w przyszlumy Sejmie t. zw. Centrolewu. Do „Centrolewu“ wejść mają: P. P. S., Wyzwolenie, Związek Chłopski, Piast i Ch. Dem.”

O tych zamiarach są poinformowani kierownicy Chrzęść, Demokracji, nic więc dziwnego, że nie chcieli wstąpić do bloku narodowego.

A to ci Turek...

60 żon w ciągu 30 lat

zaślubił egipcjanin

PARYŻ, 12. 1. A. T. E. Przed sądem egipskim w Kairze rozpoczął się proces karny przeciwko jednemu z obywateli, oskarżonemu o zaślubienie 60 kobiet w ciągu 30 lat. Sąd karny uznał jednakże swą niekompetencję i przesłał sprawę do rozpatrzenia sądowi cywilnemu, który skazał oskarżonego na wyplatę 2 tysięcy dolarów dwum

żonom, które wniosły przeciwko niemu skargę sądową.

Niemcy zbiorą Chiny

w swoje karabiny i amunicje

PEKIN, 12. 1. (AW). Ostatnio ujawniono nowe wielkie transporty broni niemieckiej, wysłane do armii Czang Tso Lina. I tak ostatnio przybył do Tzing Tau parowiec z ładunkiem 7 tysięcy niemieckich karabinów i przeszło miliona paśców amunicyjnych. Drugi okręt przywiózł 11 tysięcy karabinów maszynowych.

Wczoraj wieczorem we wsi Karolin, gminy Skoroszew, powiatu warszawskiego wybuchł groźny pożar. Płomienie ogarnęły wiatrak, należący do Elżbiety Eifel, a dzierzawiony obecnie przez Langiego. Wezwana straż ogólna z Warszawy po dwóch godzinach ogień ugasiła.

Kłeska myszy i szczurów nawiedziła Rosję

MOSKWA 12. 1. (Rps.) Z okręgów Permskiego, Saratowskiego i Kungurskiego donoszą do Moskwy o zjawieniu się niezwykłej ilości szczurów i myszy, które stanowią prawdziwą klęskę dla ludności włościańskiej, niszcząc jej zapasy zboża. Podczas mrozów, które panowały w tej okolicy w ciągu ostatnich tygodni, znajdowano w pobliżu domów włościańskich tysiące zamrzniętych szczurów,

Drugie wydanie „ABC“

Loterja Pierwszy dzień ciągnięcia

Dziś w pierwszym dniu ciągnięcia trzeciej klasy Loterii Państwowej padły następujące wygrane:

- 5.000 — 58714,
- 2.000 — 16234,
- 1.000 — 44323, 67905, 107824,
- 500 — 937.

NA RATY

UBIORY OKRYCIA
męskie OBUWIE damskie
Towarowy Kurcan
Długa 50 wprost Bielańskiej (w podwozu)

GIEŁDA

Dzisiejsze przed giełdowe zebranie odbyło się przy tendencji co najmniej słabszej. Obrót akcjami mały, dokonano zaledwie kilku drobnych transakcji po kursach zbliżonych do wczorajszych oficjalnych notowań. Poszukiwane są akcje zakładów Ostrowieckich, które interesuje zagranica. Na ogół nastrojów chwiejny i wyczekujący.

Wymieniano: Bank Polski 163,50; Warsz Cukier 80,00; Węgiel 107,00. Nobel 43 — 42,00; Lilpopy 42,25; Mo drzejów 46,25; Ostrowiec 86,00; Rudzki 51,50; Starachowice 66,25; Żyrardów 16,75; Zawiercie 32,75; Borkowskie 18,75; 4 i pół proc. L. Z. 58,25 5 proc. L. Z. miejskie 66,50; 8 proc. L. Z. miejskie 82,25.
Dolar w obrotach pozagiełdowych 8,88 i pół.
Ruble złote 4,67.

„NASZE ABC„

We Lwowie jak gdzieindziej

We Lwowie ukazała się odezwa, oznajmiająca o wspólnym froncie wyborczym Zw. Ludowo Narodowego, Stron. Chrześc. - Narodowego, Narodowej Partji Robotniczej, Związku Organizacji Narodowych, Narodowej Organizacji Kobiet, Komitetu wyborczego Młodych i t. d. Ugrupowania te tworzą wspólny Komitet Wyborczy Katolicko - Narodowy na Wschodnią Małopolskę. Komitet staje do wyborów w imię hasła obrony polskości na kresach oraz zasad zawartych w Liście Pasternskim Episkopatu.

Jako drugi odrębny czynnik przystępuje na tym terenie do wyborów Polska Partja Socjalistyczna, która od początku nie brała udziału w próbach wytworzenia „bloku”, podejmowanych przez p. wojewodę Borkowskiego, a która w Małopolsce Wschodniej, zwłaszcza we Lwowie, w Przemysłu i w boryslawskim zagłębiu węglowym rozpoządza poważnymi wpływami.

Jako trzeci czynnik pozostaje organizowany przez wojewodę Borkowskiego blok współpracy z rządem. Nie jest dotychczas przesądzone, czy blok P. S. L. „Piasta” i Chrześcijańskiej Demokracji wystąpi w Małopolsce Wschodniej z własnymi listami wyborczymi, czy też przyłączy się do bloku katolicko - narodowego lub sanacyjnego. Zresztą wpływy Chrześc. - Demokracji na tym terenie zawsze były nikome, a P. S. L. „Piast” zniszczone nie jest zużywać wiele sił na walkę z organizowanymi w niem wciąż przez czynniki sanacyjne grupami rozłamów.

Tak więc, w dzisiejszym przy najmniej stanie rzeczy, sytuacja przedwyborcza w Małopolsce Wschodniej niczem właściwie nie różni się od położenia we wszystkich innych częściach kraju. Stają do walki te same zasadniczo grupy i prądy polityczne, co gdzieindziej. Słuszna i piękna idea jednolitego frontu polskiego, obejmującego wszystki bez wyjątku stronnictwa, nie została urzeczywistniona.

Może chociaż w ostatniej chwili poczucie zła, które się stało, wpłynie na zmianę dotychczasowego stanowiska wojewody Borkowskiego, usuwającego od współpracy wszelkie ugrupowania, nie wypowiadające się za polityką rządu, a tem samem umożliwi pokonanie trudności, które dotychczas na wytworzenie jednolitego frontu polskiego nie pozwoliły.

Protest

Powołując się na artykuł „Karygodne nieopodziałki na kolejce Wilanowskiej” zamieszczony w „Kurjerze Porannym” nr. 326 z dnia 24-go listopada 1927 roku, niżej podpisani obywatele i mieszkający Wilanowa, Klarysewa, Konstancja, Skolimowa, Chylic i t. p., wyrażają najmilszym swój protest z powodu niezgodnych z rzeczywistością informacji zamieszczonych w powyższym artykule.

Potęsił podpisali: W. Mierzejewski, J. Klimkiewicz, J. Andrzejowski, W. Piasecki, W. Gronkiewicz adw., W. P. Schille, St. Pfeiffer, H. Pfeiffer, L. Manczyk, J. Hosiasson, Z. Möller, WP. Różewicz, B. Pendzel, W. Korda, L. Parzyński, adw., WP. Charłupski, WP. Gelbard doktor, WP. Przedborski, L. Goldberg, K. Sudyk, H. Paulinek, Z. Herse, St. Portner, L. Wittowa, W. Kucharski, St. Hirsberg.

Rewident wagonów

Uderzył głową w tender

I poniósł śmierć na miejscu

Wczoraj o godz. 20.15 wyjechał pociągiem nr. 417 Warszawa - Toruń, wychodzącym z Warszawy o godz. 16.30, w charakterze rewidenta wagonów Władysław Rybak, zamieszkały w Pruszkowie. W drodze u jednego z wagonów zaczęła się palić oś, było to pomiędzy

Krośniewicami a stacją Chodec. Rybak wychylił się z wagonu, chciał zobaczyć czy nie zagraża pociągowi niebezpieczeństwo. Wówczas uderzył głową o stojący przy torze słup semaforu, ponosząc śmierć na miejscu. Rybak osierocił żonę i kilkoro drobnych dzieci.

Zwyrodniał ojciec

powędrował na 8 lat do więzienia

Leonard Wiśniewski, zamieszkały przy ulicy Maszarnowskiej w Żyrardowie, spałal żonę miłością do swej własnej 14-letniej córki. Zwyrodniał ojciec dopuścił się gwałtu. Gdy cała sprawa wyszła na jaw, policja żyrardowska aresztowała Wi-

śniewskiego, oddając sprawę w ręce władz prokuratorskich.

Wczoraj odbyła się na sesji wyjazdowej sądu okręgowego rozprawa. Wyrodnego ojca skazano na 8 lat ciężkiego więzienia.

Parobczak zamordował narzeczoną

a ciało jej wrzucił do Bzury

W końcu szeszętego roku z rzeki Bzury wydobyto zwłoki młodej 25-letniej Wiktorji Szewczyki, mieszkanki wsi Witkowic, gminy Młodzieszyn, powiatu sochaczewskiego. Miała ona sinca na głowie, co świadczyło, że została zamordowana i wrzucona do wody.

St. przodownik Karwacki po trzydniowych dochodzeniach, przyszedł do przekonania, że Szewczykową zamordował jej narzeczoną, 22-letni Stanisław Stefanik, mieszkaniec tejże wsi, który, gdy Szewczykową urodziło się dziecko, opuścił ją. Na próby Szewczykową, aby się pobrał, Stefanik powiedział:

— No, to chodź, damy na zapowiedzi, — i poprowadził ją do lasu. Tu z tyłu wymierzyl jej kilka ciosów w głowę pałąk żelazną, a gdy Szewczykową upadła i jeszcze przytomna poczęła błagać o życie, Stefanik dobił ją, poczem ciało rzucił do Bzury. Powróciwszy do wsi, Stefanik pozedł na zabawę i hulał całą noc.

Komitet Wyborczy Chrześcijańskich Organizacji Drobnego Kupiectwa i Przemysłu

W dniu 9 b. m. odbyło się posiedzenie Komitetu Wyborczego Chrześcijańskich Organizacji Drobnego Kupiectwa i Przemysłu.

Do Komitetu zgłosiły swój akces dotychczas:

Centrala Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Rapiłtej Polskiej, Związek Drobnych Kupców Chrześcijan, Stowarzyszenie Właścicieli sklepów spożywczych Chrześcijan „Siła”, Stowarzyszenie Właścicieli sklepów Chrześcijan, Związek majstrów - burbowników im. J. Kilińskiego i Związek Handlujących w halach i na targowiskach Chrześcijan „W jedności Siła”.

Po omówieniu stanowiska wobec wyborów do dól prawodawczych przystąpiono do wyboru prezydium Komitetu; które ukonstytuowało się w sposób następujący: Przewodniczący — prezes Bolesław Kłobukowski, zastępcy — pp. radny Marjan Stepniowski, i radny mec. Tadeusz Chrzczonowski, sekretarz — p. Roman Pintara, skarbnik — p. Benedykt Pałeczkowski.

Sekretariat Komitetu mieści się w siedzibie Centrali Drobnego Kupiectwa i Przemysłu R. P. przy ul. Władok 16 i urzęduje w godz. 10 — 2 popołudniu.

Dziś w całym kraju

Ciepło i deszcze

W całym kraju prawie wszędzie pochmurno i mglisto, w wielu okolicach padają deszcze. W Warszawie, Stonimiu, Białymstoku, Lwowie, Gdyni, Krakowie, Lublinie, Bydgoszczy i Kaliszu jest po 2 stopnie ciepła, a w Wilnie 1 stopień ciepła.

Park na Ochocie na przestrzeni 14 hektarów

Dział ogrodnicy wydziału technicznego magistratu opracował plan nowego parku na ogólnej przestrzeni 14 hektarów na potrzeby mieszkańców Ochoty. Park ten przylegać będzie z jednej strony do szosy Grójeckiej, z drugiej zaś do folwarku Rakowiec. W skład terenu parkowego wejdą również istniejące tam tereny błotniste które będą zasypane.

W projektowanym parku przewidziano jest wielkie boisko dla piłki nożnej i lekkoatletyki, 8 kortów tenisowych, duży basen do kąpiel i brodzienia dla dzieci, nadto liczne place gruzowane i trawnikowe dla dzieci, posatem kwietniki i aleje spacerowe.

Park ma ujęcie architektoniczne i charakter wybitnie sportowy. Będzie on miał duże znaczenie dla rozwoju lekkoatletyki w południowej dzielnicy stolicy.

Sąd okręgowy na sesji wyjazdowej w Łowiczu skazał zbrodniarza na 12 lat ciężkiego więzienia.

Oj te teściowe

Nie dała mu córki

bo źle stał na hipotece...

Pani Helena R. należała do tych czcigodnych mam, które powiedziały sobie: Miłość to miłość, ale grunt by.. zięć stał dobrze na hipotece. Pod tym też kątem badała kandydatów na zięciów, których jako, że córa była dorodna i hoża — było wielu.

Pas Jan S. pierwszy kandydat, urzędnik pocztowy — jak się pani R. dowiedziała — mizerota — 250 zł. na miesiąc — nie udat się. By się szybko odcepił, mama skazała go na stałą konferencję za trois: Mama, córcezka — on. Nic posatem, ani minutki.

Młodzian wkrótce rozchorował się na żołądek i znikł.

Drugim kandydatem do ręki p. Zosi był student medyk p. Antoni Z.

Medyk, medyk, coś z niego może być — dumala pani R. — Ano, zobacz, jak on tam stoi na tym Uniwersytecie...

Pan Z. jest na drugim roku. Oświadczoneo pani R. w sekretariacie. A ile jeszcze brakuje do końca zapytała ciekawa niewiasta.

O proszę pani jeszcze daleko — cztery, może pięć lat...

Pani R. omal że się słabo nie zrobiło. Odetchnąwszy co się pobiegła do domu.

Zosiul ty wiez kto ci głowę zawracał! Jeszcze pięć lat, zanim ten śmiałek grosz zarobi. Koniec z nim rozumiesz!!!

Alaż mamol! On taki miły! — broń się dziewczyna.

Koniec „ani słowa więcej. — fuknęła mama, poczem zamknawszy niezbędne części toalety córki skazała biedną dziewczynę na dwa tygodnie domowego aresztu.

Lecz na tem nie koniec.

Nawinał się niedługo trzeci kandydat. Już nieco starszy solidny gość p. Anastazy W. Poznał dziewczynę na imieninach u ciotki. Odrzucał się sobie podobali... On wymowy stateczny, nosł zegarek złoty z łańcuszkiem... Ona żywa uśmiechnięta.

Tak! to będzie para. Zeby tylko się oświadczył, ani słowa nie rzekną, — pomyślała sobie mama, obserwując p. Anastazego. — Tylko nie wiem jak tam z hipoteką... — szepnęła do siebie sicutko.

I nie wytrzymała. Już na drugi dzień udatą się pani R. do urzędu hipotecznego, by sprawdzić, stan majątkowy najnowszego na rzeczonoj córki.

P. Anastazy W. — zakomunikowano jej w urzędzie — niema nic i niemał nic na hipotece, lepiej nie pożyczac — znam ja go, niestety, mój kolega szkolny — obecnie bezrobotny.

O Boże! To straszne — jęknęła mama, ale skąd ma ten zegarek... Zosia musi zaraz zerwać, zeby niemię co...

Słuchaj Zosiu przekonałam się, że się nigdy nie myślę — przywitała pani R. córkę po powrocie.

Co takiego mamol?

No wiez ten p. Anastazy — biedaka, aż piszczy — bezrobotny, on mu się odrzuca nie podobal.

Alaż mamulus nie wiez, on taki miły — usiłowała ratować sytuację Zosia.

Miły, czy nie miły, konieci! — rozumiał

Alaż mamol! Już powiedziała, posiedziac w domu, sama znając co porządniejszego.

Córka uległa. Przez szereg dni ma rzyła e dorodnym rycerz z tustą hipoteką, aż wreszcie przed kilku dniami znalazła.

Mama jest, jest, śliczny chłopak, inteligentny — jak me mówiłam o hipotece śmiał się — ma dużo ziem, majątki, dolary, strasznie miły człowiek — spodobal ci się mamol.

— A kiedy przyjdzie.

— Dziś mamy się spotkać.

— No poswalam — ale sama też sprawdzę...

Uradowane dziewczę opuściło pełne dobrych nadziei dom rodzicielski.

W o o

Po upływie 24-oh godzin do władz poczynnych wpłynęła skarga:

Młoda, przystojna, blondyna lat około 18 zginięla bez wieści...

Dziś piaty dzień, a panny R. niema Poszukiwaniem zajęli się energicznie urzędnik pocztowy, medyk i bezrobotny o których pani R. sobie jednocześnie przypominała...

Oj te teściowol...

DZISIEJSZE PISMA

PORANNE

DONOSZĄ ZE:

KS. KARDYNAŁ HLOND zamierza podjąć w najbliższym czasie, prawdopodobnie podczas trwania wystawy prasowej podró do Niemiec.

KS. SOKOŁOWSKI I CIMASZ KIEWICZ

wiezieni dotychczas przez Z. S. S. R. przybędą do Polski na podstawie sowieckiego układu w sprawie wymiany więźniów. POGRZEB Ś. P. ANTONIEGO OSSUCHOWSKIEGO

odbędzie się jutro o godz. 10 rano z katedry św. Jana na cmentarz powązkowski.

W HUTACH NA ŚLĄSKU wybuchł strajk w dn. 10 b. m. z powodu niewprowadzenia 8 godzinnego dnia pracy. Strajk objął huty „Bismarcka”, „Lipmy” i „Temin”. W hutach „Silesia” i „Kunegunda” robotnicy postanowili samorzutnie wprowadzić 8 godzinny dzień pracy.

Utworzenie oddziału Związku Abonentów Telefonicznych we Lwowie

Dnia 11 b. m. odbyło się posiedzenie organizacyjne Ods Zw. Abonent. Tel. R. P. na miasto Lwów.

Zebrałni, które miało miejsce w lokalu Syndykatu Dziennikarzy Lwowskich przewodniczył prezes Syndykatu p. Bolesław Laskownik. Po referacie członków zarządu z Warszawy obecni przedstawiciele prasy, banków, kupiectwa i t. d., postanowili założyć oddział Zw. Abonent. Tel. we Lwowie.

W skład prezydium weszli pp. Laskownik, inż. Nels, Weinberg, Hozowski, Odlanicki i Teitelbaum.

Kary na poborowych wyniosły 12.250 zł.

w Orodnie

Oddział spraw wojskowych kom. rzędu m. stól. Warszawy ukarał w grudniu za przekroczenie ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, a manowicie za niestawienie się przed komisjami poborowymi w terminie, niezgłoszenie się do spisów poborowych, niezameldowanie o zmianie adresu przez rezerwistów i salicjonnych do pospolitego rezerwenta, za niestawienie się do rejestracji 18-to letnich etc., w trybie duraznych mandatów karnych 687 osób na ogólną sumę 856 zł., łącznie zatem 718 osób na sumę 13,106 zł.

OFIARY

Od Daniela Januszka i Ryszarda Nielubowiczów na rodzinę Kapusciskich złotych 10 gr. 20.

Irenka Mojczyńska na rodzinę Kapusciskich — 5 złotych.

ZAKŁADY OGRODNICZE

C. ULRICH

zatoł. 1805 r. w Warszawie, Sp. Akc Centrala—Ceglana 11, tel. 9-25

zawiadamia, 3999

ZE WYSZEDŁ Z DRUKU

CENNIK NASION na rok 1928

I na żądanie rozesyłany jest bezpłatnie

W parze z żądaniami rządu niemieckiego idzie Atak niemiecki na Pomorze przy pomocy kolonistów niemieckich ciągnących ze wszystkich stron Polski

Kto dobrze obserwował poselski klub niemiecki w ostatnim sejmie, ten musiał zauważyć, że posłowie niemieccy głosowali nad posłami innych mniejszości narodowych, nie wyłączając i żydów, równowagą umysłu i spokojem ducha. Cicho, spokojnie, poważnie snuły się postacie posłów niemieckich po sali i kularach sejmowych. Żadna gorąca dyskusja nie wytrąciła ich z równowagi. Prawie nigdy nie pozwalali sobie na krasomówcze, pełne temperamentu lub frazologii wystąpienia.

A jednak w pewnych chwilach czuło się ich wpływy na decyzję Sejmu.

Ta postawa posłów niemieckich w Sejmie doskonale charakteryzuje wielką robotę Niemców w kraju. Prowadzona ona jest cicho, bez hałasu i reklamy, a jednak czuje się jej skutki i owoce na każdym kroku. Kto brał udział w robocie wyborczej w okręgach, gdzie pewien odsetek stanowią Niemcy, musiał z podziwem zauważyć, że choć nie prowadzili oni żadnej agitacji, nie urządzali zebrań i wieców, zabrali wszystkie głosy niemieckich kolonistów. Tak wielkie poczucie narodowe jest wśród Niemców, rozsiadanych w większości polskiej, taka obowiązkowość i karność.

Nic dziwnego. Każdy kolonista niemiecki wie, że czuwa nad nim opieka organizacji niemieckiej. Potrzebuje pożyczki lub kredytu, szuka jakiegos gospodarstwa lub warsztatu do kupna, chce się przenieść w inne strony, zawsze ze strony organizacji niemieckiej dostanie pomoc.

Podziwiać naprawdę należy pomoc kredytową, płynącą przez jakieś tajemnicze banki lub kasy, rozprowadzane wśród kolonistów niemieckich umięt nie i celowo. Najbardziej jednak zdumiewa planowa a cicha polityka kolonizacyjna.

Autor niniejszego artykułu miał możność mejednokrotnie widzieć, że Niemcy koloniści z Kongresówki systematycznie przenoszą się do Poznańskiego, a szczególnie na Pomorze, gdzie kupują warsztaty rolne. Coraz częściej się zdarza, że kolonista gdzieś z Kolskiego czy Łęczycyńskiego, który uchodził do tej pory za Polaka protestanta i sam głośno o swej polskości rozpowiada, nagle sprzedaje dobrą zagospodarowaną kolonię i przenosi się pod Gniezno lub Bydgoszcz. Tu już „zapomniał” o swej polskości i twardo obstaje za Niemcami.

Akcja kolonizacyjna Niemców idzie systematycznie i planowo, stoją za nią zapewne rząd niemiecki, który nie żałuje pieniędzy na to, aby wzmocnić pomoc niemiecką na Pomorzu z Prus Zachodnich do Wschodnich i odciąć Polskę od Bałtyku.

Gdyby nasze władze kazały sobie sporządzić dokładną mapkę z wykazami posiadłości niemieckich na Pomorzu i dobrze się przyjrzały, w jakich punktach Niemcy wzmacniają swój stan posiadania, zapewne nie dawałoby posłuchu tym czynnikom, które, chcąc doprowadzić do traktatu handlowego z Niemcami, zaczynają się godzić z myślą wstrzymującą akcję likwidacji

cyjnej majątków niemieckich w b. ziemiach zaboru pruskiego.

Czas najwyższy, aby się tą sprawą zainteresowały te czynniki wojskowe, które powołane są do czuwania nad obroną granic Polskich. Przecież nie może być dla nich obojętny fakt, że na wąskim pasie ziemi, łączącym centrum Polski z Bałtykiem, sadowią się coraz mocniej żywioły pracujące nad połączeniem Pomorza z państwem niemieckim.

Dzisiaj na nowo rozpoczynają się pertraktacje handlowe z Niemcami. Publiczną jest tajemnicą, że Niemcy po cichu dopominają się wstrzymania likwidacji dóbr niemieckich w b.

zaborze pruskim i pozwolenia na swobodne osiedlanie się obywateli niemieckich na ziemiach polskich.

Gdyby te żądania zostały przez stronę polską aprobowane, ułatwiłoby Niemcom atak na nasze ziemie zachodnie. Tu też opinia publiczna w Polsce z wielką uwagą śledzić będzie pertraktację o traktat handlowy polsko - niemiecki. Dziś zresztą jest już ona poważnie zaniepokojona osłabieniem akcji likwidacyjnej dóbr niemieckich w Wielkopolsce i na Pomorzu.

Czyżby to był wstęp do kapitulacji?

St. m.

Co wiadomo w trzy tygodnie po

Napadzie na Adolfa Nowaczyńskiego

Donieśliśmy wczoraj pokrótce o konfrontacji, którą w sprawie napadu na Adolfa Nowaczyńskiego zarządził prok. Siewierski. W konfrontacji tej wzięły udział z jednej strony osoby podejrzane o branie udziału w napadzie — z drugiej zaś strony Adolf Nowaczyński, świadkowie, którzy widzieli czatujących na Nowaczyńskiego zbirów przy ul. Złotej i świadkowie, którzy w dzieli ukiejkających napastników, już po pobiciu Nowaczyńskiego, na Wolf,

CZATOWNIA W BRAMIE DOMU NR. 56

Jak wiadomo, na Nowaczyńskiego czatowano przy ul. Złotej dwa dni, przez czwartek i piątek. Główną czatownią urządził sobie napastnicy w bramie

Komitet wyborczy Katoicko-Narodowy

Zgodnie z zasadami, wyrażonemi w odpowiedzi na List Pastorski Episkopatu Polskiego z dnia 12 grudnia r. z., podpisanej przez 118 przedstawicieli stronnictw i ugrupowań społecznych i w odezwie Wydziału Organizacyjnego z dnia 23 grudnia, niżej podpisani utworzyli Komitet Wyborczy Katoicko - Narodowy.

Komitet ten będzie kierował akcją wyborczą w całym państwie, dążąc do skupienia wszystkich sił katolickich i narodowych, stojących na gruncie praworządności, istotnej naprawy naszej Konstytucji, łączności interesów wszystkich warstw narodu, obrony narodowego charakteru państwa polskiego i walki z podnoszącym głowę radykalizmem społecznym.

Wzywamy wszystkich, którzy wyznają wyrażone przez nas zasady, by pod naszym kierownictwem przystąpili bezwzględnie do zorganizowania pracy wyborczej w swoich okręgach. Przystępujemy obecnie do zaawertowania składu komitetów okręgowych i wojewódzkich naszego Komitetu. Komitety, które już pod wspólnymi nam hasłami powstały w różnych okręgach, zachęca natychmiast zgłosić się do głównego biura w Warszawie — Krakowskie Przedmieście 66.

Następuje 96 podpisów wybitnych osobistości w Polsce.

domu nr. 56, naprzeciwko domu nr. 61, gdzie zamieszkuje Nowaczyński. Stali tu na czatach dwaj osobnicy w cywilnych ubraniach i jeden w mundurze przodownika policji. Stróż i stróżka domu rysopisy ich pamiętają w dość mglistych zarysach.

TAKSÓWKA.

Równocześnie około domu nr. 63 oczekiwała od czwartku rana taksówka, marki Ford, bez licznika, ale z numerem tak sówkowym (niestety, nikt z osób, które auto widziały, dokładnie numeru nie pamięta), motor przykryty był ceratą. W czwartek po godz. 12-tej w nocy, auto odjechało. Wsiadło do niego dwóch osobników w mundurach policyjnych i jeden cywilny. W piątek rano auto zajęchało znów na stanowisko. Widziano je do godz. 5-tej wieczorem. Momentu, gdy osobnik w mundurze przodownika i dwaj cywilni wsadzili Nowaczyńskiego do owego auta (około godz. 6-tej wiecz.), nikt nie widział. Nie wiadomo więc czy porwania dokonali osoby, stojące od dwu dni na czatach, a których rysopisy w ogólnych zarysach są znane, czy też osoby inne, którym czatownicy dali tylko znak.

NA BUDACH.

Na t. zw. „Budach”, widziała napastników robotnica Naziem-

Magistrat

wydzierżawił

zakład leczniczy „Grodzisk”

Zakład leczniczy „Grodzisk” wystąpił do wydziału opieki społecznej i szpitalnictwa magistratu z ofertą o kupno, ewentualnie wydzierżawienie zakładu na potrzeby tego wydziału.

Wobec odczuwanego braku odpowiednich pomieszczeń, zarząd wydziału opieki społecznej i szpitalnictwa zdecydował na ostatnim posiedzeniu przedstawić zarządowi miasta ofertę z przychylną opinią co do wydzierżawienia zakładu. W zakładzie tym mogłoby być otwarty miejski zakład dla niedorozwiniętych dzieci.

Praworządność — to podstawa
nowoczesnego państwa!

Wołanie o prawo

powinno rozbrzmiewać w całej Polsce!

Parzed kilku dniami odbyło się posiedzenie Państwowej Komisji Wyborczej, na którym jeden z członków Komisji, stając się rzecznikiem myśli niektórych (nie wszystkich!) innych członków, założył protest prze-

PAMIĘTAJ, ŻE „WOREYD”

jest niezbędnym dopełnieniem książki telefonicznej i dlatego zawsze do niego zaglądamy.

St. m.

ciwko mianowaniu Generalnego Komisarza Wyborczego w sposób niezgodny z postanowieniem ust. 2 art. 16 ustawy o ordynacji wyborczej.

W myśl tego postanowienia bowiem Generalny Komisarz Wyborczy winen być mianowany z pośród trzech kandydatów, przedstawionych przez zebranie Prezesów Sądu Najwyższego. A stało się inaczej! Protest padł i tyle. Nic się nie zmieniło. Życie potoczyło się swoim trybem...

Wypadek! Jakże, niestety, dotkliwy dla świadomości prawnej społeczeństwa i Państwa wypadek, wymownie ilustrujący fakt, że „królestwo prawa” nie zapanowało jeszcze w Polsce. To też wołanie o prawo jest u nas wciąż aktualnością najbardziej pierwszorzędną wagą.

I dlatego żywą treścią technicznie artykuł programowy o „królestwie prawa” pióra b. sen. St. Posnera, ogłoszony w pierwszym tegorocznym zeszycie „Gazety Sądowej Warszawskiej”.

Jakże byłoby pożądane, żeby tego rodzaju artykuły były czytane wszędzie i u dołu, i u góry! Jakże konieczne jest przeniknięcie do świadomości wszystkich przekonania, że jak „nie ma prawa bez państwa, tak i państwa nowoczesnego nie ma bez prawa!” Jakże niezbędne jest kształcenie u nas społeczeństwa „w poczuciu prawa i w obowiązku obrony prawa!” Bo prawo jest źródłem siły, podstawą najpewniejszą i na dalszą metę jedynie niezawodną — każde nowocześnie państwo!

Wszystkie te niezłomne prawdy przypomina p. St. Posner we wspomnianym artykule, przy czym między innymi na poparcie swych twierdzeń cytuje następujący fakt historyczny:

„Był niegdyś w Paryżu profesor prawa cywilnego w Szkole Prawa Valette. Zasłużony nauczyciel został posłem do Konstytuanta 1848 r. Po zamachu stanu księcia prezydenta (późniejszego Napoleona III) — gdy Konstytuanta przeżywała ciężką chwilę zbliżającego się konania parlamentu i zawieszenia wszelkiej działalności prawa, wstał Valette w Izbie i złożył wniosek, określający przyjęcie do władzy cesarza za „niebyłe i nieważne”. Nic innego bezbronny prawnik i poseł uczynić nie mógł. Izba została rozpedzona siłą. Po osmastru latach panowania Napoleona III sam zrozumiał, że jego przemijające rządy były istotnie niebyłe i z mocy prawa nieważne”.

Bo historia zawsze da tryumf prawu, bo prawo jest najpewniejszą ostoją współżycia w każdym Państwie. Dlatego też uczmy się poszanowania prawa nadewszystko!

Napady piratów gnębią wybrzeża hiszpańskie

MADRYT, 12.1. A. W. Donoszą tu z Gibraltaru, iż na południowych wybrzeżach Hiszpanji dokonano szeregu napadów pirackich. Ostatnio uległ napadowi statek rybacki „San Antonio”. Silny oddział piratów

złożony z kilkuset ludzi, otoczył na łodziach statek, spłądował go, zabierając znaczną część ładunku. Jednocześnie z okolic na Wschód od Gibraltaru donoszą o kilku zuchwałych napadach pirackich.

W „rozbrojonych” Niemczech

Wybuch w tajnej fabryce bomb

Dalsze szczegóły nowej katastrofy w Berlinie

Jeszcze Berlin nie zdołał otrząsnąć się w wrażeń wybuchu przy Landstergerallee, gdzie padło ofiarą kilkadziesiąt osób, gdy zdarzyła się nowa katastrofa, o której pokrótce donosiliśmy już w depeszach.

Wybuch nastąpił w niedzielę w ogromnej willi, położonej w najpiękniejszej dzielnicy miasta przy ul. Parkowej w Dahlem. Siła jego była tak olbrzymia, że huk słyszano w całej zachodniej części Berlina. Było to przed dziesiątą zrana. Wszyscy przypuszczali najpierw, że jest to jakieś dalekie trzęsienie ziemi.

Dopiero widok pędzących zewsząd oddziałów straży ogniowej kazał ludności Berlina przypuszczać, że miasto padło ofiarą nowej jakiejś katastrofy.

Istotnie tak było. Piękna, dwupiętrowa willa, posiadająca 25 pokoiów mieszkalnych z mnóstwem innych pomieszczeń, z pięknym parkiem padła ofiarą wybuchu.

Okazało się, że w piwnicach tej willi istniało wielkie laboratorium chemiczne, w którym przerabiano różne materiały wybuchowe. Wybuch nastąpił podczas prób, robionych przez współwłaściciela firmy.

Siła wybuchu była tak wielka, że wszystko, co się mieściło nad laboratorium, wyleciało w powietrze. Drzwi i okna całej willi zostały powyrwane, a willa niemal całkowicie zniszczona.

Przybyła straż ogniowa sły-

szła zewsząd liczne feki o pomoc. Ledwie udzielono pierwszym znalezionym ofiarom pomocy, natrafiono na zwęglone zwłoki tego chemika, który spowodował wybuch. Wszyscy pracują zawzięcie, szukając dalszych ofiar. Razem jest ich dziesięć, w tej liczbie dwie osoby zabite, osiem zaś ciężko porażonych.

Dopiero po wydobyciu ofiar i po udzieleniu pierwszej pomocy tym, którzy jej potrzebowali, policja przystąpiła do wyjaśnienia przyczyn strasznego wybuchu. Okazało się wtedy, że w części laboratorium, które ocalało przed zniszczeniem, było mnóstwo materiałów wybuchowych. Jeśli katastrofa nie przybrała rozmiarów zastraszających, zawdzięczać to należy okoliczności, iż w czasie wybuchu niemal zupełnie nie było ognia, dzięki czemu ogromna ilość materiałów wcale nie wybuchła.

W pracowni tej, jak wykazało śledztwo, sporządzano bomby lotnicze. Dla kogo one były przeznaczone, łatwo się domyśleć, chociaż Niemcy nie mają przeciw floty powietrznej wojennej.

Jest rzeczą znamienią, że policja nie o tym laboratorium nie wiedziała, choć było tam tyle materiału wybuchowego, że można by za jego pomocą pół miasta wysadzić w powietrze. Ciekawszą jeszcze rzeczą jest to, że był to już drugi wybuch. Poprzedni, skutkiem którego portier willi został dotkliwie porażony, właściciele willi zatuzowali, zmuszając poszkodowanego do milczenia.

Policja berlińska zdobyła się na to jedynie, że właścicielowi willi wytacza proces o przekroczenie przepisów co do materiałów wybuchowych.

Ciekawa teoria

Im rodzice są starsi

tem dzieci są lepsze

Pewien lekarz amerykański, zajmujący się od lat bardzo wielu eugeniką (czyli zagadnieniem poprawienia rasy ludzkiej), zbadał sumiennie pochodzenie 1028 wybitnych ludzi, z badań jego wynika, że im rodzice są starsi, tym dzieci mają większe powodzenie w życiu.

Na dowód tej teorii uczony ów przytacza szereg przykładów. Aleksander W., Napoleon, Roosevelt i inni byli dziećmi rodziców, którzy w chwili ich urodzenia byli już po trzydziestce. A przeciw nikt nie może zaprzeczyć tym ludziom wielkości. Między pisarzami, artystami i

sławnymi muzykami są dzieci rodziców, czterdziestoletnich; takimi byli Bach, Beethoven, Goethe, Szekspir, Rafael, Rembrandt. Między dziećmi rodziców pięćdziesięcioletnich jest wielu mężów stanu i filozofów jak Konfucjusz, Cromwell, Bismark, Gladstone, Franklin, Bacon.

Natomiast dzieci rodziców bardzo młodych źle są notowane w statystykach. Tak np. wiadomo, że 90 proc. przestępców całego świata urodziło się z rodziców, będących jeszcze w rozkwicie młodości.

Na szerokim świecie

Pismo japońskie

Aż do dziś japończycy używają pisma niezmiernie złożonego, bo do pisma chińskiego, które już samo ma charakter hieroglifów, dodają oni jeszcze mnóstwo innych znaków; robią to sily celem rozjaśnienia ułatwienia, ale osiąga to skutek wręcz odmienny, bo dzięki tym dodatkowym znakom pismo japońskie jest najtrudniejsze w świecie.

Dlatego pewien uczony japoński zaproponował zastosować w kraju czcionki łacińskie. Wprawdzie pismo obecnie używane zostałoby nadal dla pisania ważnych aktów urzędowych, a znać je musiałby każdy odwieczny japończyk; natomiast w życiu codziennym używanoby wyłącznie czcionek łacińskich, co ogromnie uprościłoby to życie.

Wreszcie pismo dotychczasowe obowiązywałoby również pisarzy i poetów japońskich, piszących rzeczy, mające wartość niecodzienną.

22500 lat wzięcia

Prohibicja w St. Zjednoczonych przyparza skarbowi wcale nie do-

chody, wpływające pod postacią kary za używanie alkoholu. W każdym razie od stycznia r. 1920, to znaczy od czasu, gdy prohibicja zaczęła obowiązywać, do skarbu wpłynęło zgórą pół miljarde złotych.

Nie są to jedyne kary, gdyż wykraczających przeciwko tej ustawie skazano poza tym na łączną karę 22,500 lat więzienia.

Wieża Babel

Z powodu niezwykłej mnogości języków, używanych w świecie, można by naprawdę nazwać go nową wieżą Babel. Statystyki bardzo się pod tym względem wahają, zależnie od językowych i geograficznych znajomości statystyków oraz wagi, jaką nadają poszczególnym narzeczom.

W każdym razie według obliczeń, wyglądających na najbardziej godne za ufania, świat używa 2,796 języków. Z tej liczby 860 najgłówniejszych przypada na: 48 w Europie, 153 w Azji, 118 w Afryce, 424 w Ameryce półn. i południowej i 117 w Australji.

Tak wyglądają dzieci, odżywiane

FOSFALINĄ d-ra Monikowskiego!

Każda matka, dbająca o zdrowie swych dzieci, odżywia je tylko b. smaczną FOSFALINĄ d-ra Monikowskiego, która wpływa dodatnio na rozwój tkanki kostnej, zawierając wszystkie sole odżywcze, niezbędne dla wzrostu i rozwoju dziecka.

FOSFALINA d-ra Monikowskiego, ułatwia niemowlętom

zabkowanie. FOSFALINA d-ra Monikowskiego, to najlepsza odżywka dla dzieci, matek i rekonwalescentów, przewyższająca jakością wszystkie inne środki odżywcze.

Do nabycia wszędzie. Cena pudełka w blaszanym oryginalnym opakowaniu zł. 2.—; całego zł. 3,50.

Skład główny: Zak. Przem. Chem. Farmac. „PROTON” Warszawa S-go Stanisława 9/11. 3480

WŁADYSŁAW WALTER.

(1)

Ze wspomnień aktora

Skończyłem praktykę cyzelerską z odznaczeniem. A odznaczenie to wyglądało mniej więcej tak:

Gdy cyzelowałem po czterech latach praktyki, odlew Chrystusa na krzyżu w brzoźnie (praca ta miała być świadectwem mojej dojrzałości w sztuce cyzelerskiej), podszedł do mnie z tyłu majster, popatrzył na moją robotę, pokiwał głową i rzekł:

— Chłopie jesteś bez serca!...

Wybaluszyłem ze zdziwienia oczy:

— Czemu?

— Boś drugi raz Chrystusa „umoczył” na krzyżu

Poczułem się tem powiedzeniem podwójnie dotknięty: jako artysta i jako katolik gorliwy. Postanowiłem więc zerwać wszystkie więzy, łączące mnie z kuciem w brzoźnie, a wziąć się do czegoś innego, co mogłoby być wykonywane przeze mnie uczciwie i w stosunku do sztuki i w stosunku do... wiary.

Urzczywistnienie moich postanowień ułatwił mi pewien jegomość, który był uczniem szkoły dramatycznej. Ten dostrzegł we mnie aktorskie zdolności. Umiałem bowiem udawać: pociąg ruszający ze stacji, gramofon, srokę, ćwierkającego wróbla. Umiałem naśladować syrenę statku Fajansa; a gdy pewnego dnia zobaczył, że mogę zawieszony o trapez wisieć głową na dół przez 10 minut, krzyknął z podziwu i po chwili z twarzą pełną skupienia i powagi rzekł:

— Musisz wstąpić do teatru. Tam twoje miejsce.

Nie martw się — moja w tem głowa! Niech tylko skończy szkołę i zaangażuje się gdziekolwiek!

Nie dał na siebie długo czekać. Nie upłynęło pół roku, gdy pewnego dnia do pracowni przyszła depesza adresowana do mnie:

„Jest engagement, gaża 45 rubli. Ile przysłać forszusu? — Odpowiedź: Krzyżopol pod Odessą, Teatr Polski — dyrekcja Jarszewskich, Stanisław”.

Serce mi zabilo. Krew nabiegła do twarzy. Ręce się trzęsły, gdym czytał tę najdroższą, miesięcami oczekiwaną wiadomość. Tego dnia nie byłem zdolny do żadnej pracy.

Kolezdy widząc moje zdenerwowanie, spytały co się stało. Pokazałem im depeszę. Kolega Norski, który siedział przy warsztacie cyzelerskim obok mnie, a który nota-bene dzisiaj już jest cenionym aktorem w Teatrze Narodowym w Warszawie rzekł: „Szczęściar” — i z twarzą pełną rezygnacji, wziął się do dalszej pracy. Musiał mieć wówczas takie same w głębi serca tęsknoty, jakie ja miałem, tylko, że moje już zaczynały się spełniać, a jego urzczywistniły się dopiero w kilka lat później.

Odtelegrafowałem natychmiast:

„13 rub. forszusu. — Przyjeżdżam”.

Balem się żądać 15 rubli, sądząc, że dyrekcja może się rozmyślić, gdy przeczyta tak wygórowaną sumę i zaangażuje kogoś innego z mniejszymi wymaganiami. Po krótkiej walce z sobą, zdecydowałem się na 13 rubli. W dwa dni telegraficznie otrzymałem pieniądze, poczem zacząłem się gorączkowo sposobić do drogi.

Matka moja wyekwipowała mnie w ten sposób, jak to zrobić potrafi tylko — matka. Prócz ogromnego kosza o wymiarach 1½×1 otrzymałem osobno 5 garnuszków z kompotem, 4 kurczęta, ćwiartkę cielęciny i wiele, wiele innych rzeczy, któremi snadnie możnaby karmić cały pociąg pasażerów odbywających podróz Kalkuta—Władywostok.

Dnia 15 sierpnia 1906 roku objuczony paczkami iak muł, wsiadałem do pociągu. Żegnany serdecznymi łzami matki. Po dwóch nocach i jednym dniu podró-

ży wyładowałem w Krzyżopolu. Gdy staną na stacji, z funduszu, jakie otrzymałem od matki na drogę — pozostało mi zaledwie 20 kop. srebrem.

Pocieszając się tem, że za chwilę, gdy przybędę do teatru, zacznę opływać w złoto: dałem te resztkę fortuny w łapę trażarowi, aby mi koszt zaniósł do pobliskiego teatru. Gdyśmy przybyli na miejsce i usiłowali dostać się do środka „gmachu” — okazało się, że wejście jest zabite na krzyż deskami.

Odszukałem stróża (jeszcze wtedy dozorców nie było). Mieszkał w budce przykleponej do ściany teatru. Zagabnięty przeze mnie, którądy można wejść do środka odparł:

— Ciebie zaczem w sroderinu? Teatr wczera ufechal?

— Dokąd??? — zapytałem ze strachem.

— Czort ich znajet!...

Zbladłem przerażony. Ostatni garnuszek z kompotem wypadł mi z ręki. Mokro mi się zrobiło w kącikach oczu i kilka kropli słonego płynu spadło na klapy marynarki!...

Stróż widząc moją milczącą rozpacz poradził mi, abym poszedł do sklepu kolonjalnego vis-a-vis teatru. Tam sprzedawano bilety na przedstawienia. Może coś wiedza.

Zdziwienie kupca nie miało granic, gdy zobaczył trażarza wnoszącego do wnętrza sklepu ogromny kosz. Przedstawiłem mu moją rozpaczliwą sytuację. Był Polakiem — jak się okazało — i człowiekiem gołębiego serca. Pocieszył mnie wiadomością, że teatr pojechał wczoraj niedaleko stąd do Czeczelnika. Postawił przedemną „setkę” wódki 57 procent i pół łokcia stódkawej kielbasy, w której, o ile się nie mylę, pokutował duch konia!... Po wypiciu wódki, nabrałem animuszu. Zajądałem z apetytem kielbasę dzwając się potrosze, że nie znalazłem w niej, ani jednej haceli.

(D. c. n.)

W restauracji, kabarecie, kinie

Kto płaci:

Mężczyzna czy kobieta?

Ankieta ABC

Tylko kobiety lub każdy za siebie

Temat to w dzisiejszych czasach bardzo aktualny. To też odpowiedzi czytelników sygnalizują, jak z rogu obfotossi. Każdy śpieszy wyrazić swe zdanie o ten kto powinien płacić: mężczyzna czy kobieta?

Oto dwie odpowiedzi na pytanie zrzucone przez redakcję „ABC”:

Niech płaci ciocia

Szanowna Redakcjo!

Siedzę sobie w „Cristalu” z ciocią. Jako, że ciotuchną rzadko widuję, za dysponowałem obiadem wspaniałym: indyka, likier, kawę, wino i ciastka. Trochę się martwiłem, że mnie to będzie za dużo kosztowało, gdy niespodziewanie wytałowało mnie ABC.

Spojrzą Toidzi co pisze ABC „kto płaci kobieta czy mężczyzna?”.

Rzuciliem wzrokiem na ankietę. Ależ ciotuchno przecież to jasne — ja — mężczyzna.

Niel loteczku! Niewiem jak ludzie rozstrzygną, dziś zapłacę ja — zdecydowała ciocia i zapłaciła 74 złote.

Ale to było z ciocią. Uważam tedy że gdy przy stole restauracyjnym zasiadają siostrzeńiec i ciocia — niech ciocia płaci.

Witold C.

Rzeczy za siebie

W sprawie tej trudno zastosować reguły. Każdy wypadek musi być załatwiony indywidualnie, zależy bowiem od tego, jak jest sytuowany dany mężczyzna. Oczywiście w liczonym towarzystwie i twój jest zapłacić za siebie niż we dwójkę.

Lecz gdyby między ludźmi panowała większa szczerść i kwestia, kto zapłacić była jasno postawiona byłoby o wiele... wiele przyjemniej.

Dziś, gdy kobieta na siebie pracuje powinna też za siebie płacić. Jeżeli uważa, że to ponad jej możność niech

siedzi w domu. Tak przecież robią nieraz mężczyźni. Mając zaś pieniądze i ebcac się zabawić powinna kobieta mieć to samo prawo co mężczyzna — zapłacić za tego kolację.

Halska Fenicka

Kobieta też zarabia — niech ona płaci

Szanowny Panie Redaktorze!

Ja twierdząc, że płacić powinna zawsze kobieta, w nielicznych tylko wypadkach — każdy za siebie.

Gdy kobieta była dawniej całkowicie zależną od mężczyzny której opornia nie pozwalała nawet na pójście samej do teatru czy cukierni, nie mówiąc już o restauracji, nado, gdy wszystkie źródła zarobkowania dostępne były jedynie dla mężczyzny, kwestia ta była łatwą do rozstrzygnięcia: płacił mężczyzna, jako ten, który zarabował.

Dzisiaj, gdy coraz to nowe źródła zarobkowania zyskują panie — stosunki się zasadniczo zmieniły.

Albo przeto piękne panie, które rozszcza sobie pretensje do równouprawnienia muszą zrezygnować z przywilejów, które ongiś posiadały — albo niech wrócą z powrotem do gospodarstwa i domu, a wówczas kwestja: „kto ma płacić” będzie rozstrzygnięta — gotówkę wyłoży mężczyzna.

Ale konkurencja z mężczyznami na polu pracy stworzyła dziś potworny wprost paradoks życia towarzyskiego. Ponieważ kobiety coraz bardziej o-

garniają wyłącznie ongiś dominium mężczyzny — pracę zarobkową — kobieta wysuwa się na plan pierwszy, w cień spychając mężczyznę. Konsekwentnie więc z tem winna przejąć jego obowiązki społeczne i towarzyskie — i płacić.

A jeśli ktokolwiek wskaże mi dziś oboc jedną pannę, która nie marzy w pierwszym rzędzie o dochodach i zarobkach, i nie orientuje się w sprawach materialnych i nie oblicza lepiej niż sam Ford, czy Rocketeller — to schyłę głowę przed tym unikatem, uznam się za pokonanego — i wówczas ja zapłacę.

Harten.

Ubezpieczenia społeczne w Polsce

Obciążają płacę pracowników

Polski Zarząd Przemysłowców Metalowych zebrał niezmiernie ciekawe dane, dotyczące obciążeń ubezpieczeniowych pracowników fizycznych i umysłowych w Polsce i zagranicą. Dane te świadczą o tem, że ubezpieczenia te zbyt obciążają naszych robotniczych i pracowników umysłowych.

Najpoważniej obciąża zarobek robotnika polskiego składka do Kas Chorych. Podstawowy jej wymiar 6,5 procent na skutek obciążenia składki za siedmiodniowy tydzień pracy, osiąga w rzeczywistości w byłym zaborze rosyjskim 7,6 procent zarobku robotnika.

Zagranicą składki w kasach chorych są niższe aniżeli w Polsce i wynoszą np. w Niemczech — 6 procent, w Czechosłowacji około 5 procent.

Ogółem składki ubezpieczeniowe wynoszą na Górnym Ślą-

sku robotnika 16,2 proc., pracownika umysłowego — 10,8 proc., w byłym zaborze Austriackim 11,6 i 24,1 proc., w byłym zaborze rosyjskim 11,6 i 12,1 procent, w Austrii 12,4 i 15,0 proc., w Czechosłowacji 8—12 i 16 proc., zaś w Niemczech 12,2 i 14,0 proc.

Przebieżenie obciążenie z tytułu ubezpieczeń społecznych jest więc u nas równe lub wyższe, niż w sąsiednich krajach, gdzie rozwój ubezpieczeń jest daleko posunięty, a bez porównania wyższe, od krajów, posiadających tylko niektóre rodzaje ubezpieczeń, jak Belgja, Francja, Włochy i t. p.

Jeśli się przyjmie pod uwagę jaka różnica zachodzi co do płacy robotnika u nas i zagranicą to stanie się jasnym, jak ubezpieczenia społeczne obciążają i tak szczerzy budżet naszych robotników i pracowników umysłowych.

Nagromadzona w poczekalni publiczność przemęczona stanem, zdenerwowana ścisłkiem i brakiem powietrza, po rozaniu kolar, pcha się niby oszalałe zwierzęta do sali, aby ubiec innych w zajęciu najlepszych miejsc. Ktoś nie są numerowane.

Oto rozkosze, które chcą nam wpro-

wadzić ebuli „artystycznych wrażeń” reformatorzy.

Struktura przedstawień kinematograficznych, jako taniej i popularnej rozrywki wymaga zupełnej swobody wejścia, wyjścia i stroju. Absurdem jest chęć upodobnienia kinematografu do teatru. Przedewszystkiem lokale teatralne są z reguły znacznie obszerniejsze od kinowych, i nigdyby urzędy powołane nie zezwoliły na urządzanie przedstawień teatralnych w tego rodzaju budach, śladami są w większości nawet, duże kina warszawskie. Ponieważ następnie, przedstawienie teatralne odbywa się jedno w ciągu całego wieczora, to publiczność przybywająca do teatru stopniowo wcześniej, ma możliwość swobodnego wejścia każdej chwili do sali, bez pośpiechu, gdyż ma zarezerwowane miejsce numerowane. Wprowadzenie określonych godzin wyświetlań, miejsc numerowanych i dalszych idących za tem rygorów, jak np. usunięcie kapeluszy, płaszczy i t. d. podjęłoby egzystencję kinematografów, gdyż zmusiłoby je przedewszystkiem do przebudowy ich pomieszczeń — do stworzenia obszernych, dobrze przewietrzanych i zaopatrzonych w odpowiednią ilość miejsc siedzących poczekalni — i napewno odciągnęłoby wielką ilość publiczności na korzyść teatrów.

Konkurencyjnym atutem w rękach kinematografów, w stosunku do teatrów jest właśnie ta nadzwyczajna swoboda — wejścia, wyjścia, stroju i t. d., która cechuje wszelkie rozrywki popularne.

Dla ludzi pracy, największą atrakcją kinematografu jest możność pójścia do niego, kiedy się chce, bez skrupowania co do godzin i stroju.

Przestaniemy bywać w kinie jeżeli reformatorzy zdołają przeprowadzić w kinach warszawskich niefortunny swój pomysł. Obecnie wszyscy mają swobodę. Kto jest tak szalenie spragniony „artystycznych wrażeń” może sobie doskonale czekać do początku seansu i wtedy tylko miejsce sobie zajmować. Nikt mu tego nie broni i dlatego nie ma potrzeby wprowadzać w tym celu jakichś zmian.

Łączę wyrazy głębokiego poważania

Inż. R. Morsztyn.

Redaktor mies. „Auto”.

ANTONI MARCZYŃSKI

(94)

ŚWIAT W PŁOMIENIACH

(POWIEŚ Z NIEDALEKIEJ PRZYSZŁOŚCI)

Wiadomość ta zaniepokoiła znowu strachliwego profesora i odzyskał humor dopiero wtedy, gdy „Lily” wpłynął na wody Skagerraku.

Telegrafista dostarczył nowych wiadomości ze świata:

Powstanie Malajów i Sundanezów na Jawie ogarnęło niemal połowę „szmaragdowej wyspy”; general-gubernator przesłócił się z Buteuzorgu do Batawii. W Kantonie wycięto w pień wszystkie białych, jacy pozostali przy życiu po poprzednich rzeczach. W Meksyku rozstrzelano znowu dwu eweju księży. Niemcy po całonocnej, zaciekłej walce odepchnęli polskie posterunki graniczne, lecz w widłach rzecznych pomiędzy Brdą a Wsłą napotkali na najważniejszy opór; walka trwa jeszcze; lotnicy niemieccy obrzucili bombami gazowymi Bvdgoszcz i Toruń. Powstańcy arabscy w Algierze weszli w bez pośredni kontakt z Kabyłami z Rifu; podobno naczelne dowództwo obiał Abil el Krim, który przed trzema miesiącami zbiegł z Madagaskaru i znikł bez śladu. W Damaszku rozpoczęły się walki uliczne.

Jedynie z Indji nie było żadnych wiadomości. Źródła angielskie podawała, że „wszędzie przwrócono porządek”, ale nikomu się jakoś w to wierzyć nie chcieli. Oddziały rumuńskie przeszły do kontrataku i odzyskały linię Dniestr. Korespondenci bułgarsko-rosyjscy donosili o buncie lotnej brygady kozackiej oraz o straszliwych represjach bolszewików. W odpowiedzi na zamordowanie Budjennego, roz-

strzelano piętnastu wyższych oficerów, podejrzanych o knowania kontrrewolucyjne. Biznes Litewski przeszedł znow w ręce wojsk polskich...

W czasie podróży przez zachodnią część Bałtyku trzymał się jacht w przyzwolonej odległości od wybrzeża niemieckiego, grawitując raczej, ku Szwecji.

Wreszcie ósmego dnia od wyjazdu z New-Yorku obwiescił kapitan „Lily”, że to, co ujrzał n ebawem w południowej stronie, będzie skrawkiem polskiego wybrzeża.

Wszyscy, nieliczni zresztą pasażerowie jachtu wyszli na górny pokład, oczekując z utęsknieniem ukazania się lądu, a zarazem kresu podróży. Osmiodniowy pobyt na małym stosunkowo okręcie, który wyhustawszy się do przesytu na potężnych zwalach wodnych Oceanu Atlantyckiego wpadł w obęcia burzliwego o tej porze Bałtyku, dał się każdemu we znaki.

— Co to?! — zdziwił się profesor — Grzmoty? Burza z piorunami i śnieg równocześnie?

Rzeczywiście gdzieś w oddali slychać było sporadyczne dudnienia które mętniały, rozplywały się w powietrzu, lub stawały się wyraźniejsze w miarę jak kapryśny wiatr zimowy zmieniał kierunek.

— O, teraz znowu — zauważył Patrick. — Możnaby policzyć. Słuchajcie... Bum, bum, bum...

— Odgłosy kanonady — wyjaśnił kapitan statku.

— Więc przed nami wre bitwa morska?

— I my jedziemy wprost pod kule...

— Zatrzymać statek!

— Spokojnie, profesorze... Na to będzie dość czasu.

— W dżę szczyt latarni morskiej — zameldował maitek.

— To z Helu...

Po chwili przybieśli druśi marynarz, donosząc, że telegrafista przejął kilka depezy, których treści zupełnie nie rozumie.

— Aha, szydry — bąknął Patrick.

Poranek był chłodny, ale nie mroźny. Duże płatki śniegu topniały przy zetknięciu się z deskami pokładu, lub po chwili. Odgłosy kanonady przycichły na pół godziny, by potem rozbrzmieć z podwójną intensywnością. Parowy jacht Wrotha przybliżył się w międzyczasie na tyle, że golem okiem widać było nie tylko wyższe punkty jak szczyty sosen, Górę Szwedzką, obie latarnie morskie i wieżyczkę kościoła ewangelickiego, lecz nawet żółty pas szerokiej plaży północnej, raz po raz falami zalewanej aż po linię traw, na wydmach sztucznie załancowanych.

— Samolot! — krzyknął Patrick.

Wielki ptak stalowy zmerzał wprost na „Lily”, lecz ujrzawszy gwiazdzistą flagę Stanów, odplynął natychmiast w stronę pola bitwy.

— Niemiecki! — twierdził Mr. Wroth.

— Polski — upierał się profesor, lecz nie rozstrzygnięto, który z dwóch miał rację. Aeroplan znikł tak szybko, że nie zdążył rozpoznać znaków, na skrętdłach. Nie zauważył przedtem, gdy nadlatywał, gdyż wzrastający z każdą minutą koncert dział zagłuszył łoskot motoru.

Kiedy zrównał się z cypłem wąskiego półwyspu, który maczuje kształtem przypomina wierzeli pole walki. W odległości mniej więcej trzech kilometrów tkwiły wśród zorane brzdami fal zatoki szare cielca czterech torpedowców, oraz dwóch wielkich krążowników. Tuż poza nimi wznosiła się na dobre sto metrów biała ściana dymów bolowvch zasłaniająca zupełnie widok na Gdnyń i na polską flotę. Wzrostko w powietrzu krążyły liczne samoloty, z których zapewne kierowano ogniem dział morskich. Na niemieckich okrętach błyskało się ustawicznie, lecz polskie statki także nie różnowały, jak o tem świadczyły liczne wodotryski po tej stronie ściany sztucznej obloku.

(D. c. n.)

WIADOMOSCI Z PODHALA

Jaszczurówka -- Zdrój

w sezonie zimowym

Nie tylko w letnim sezonie cieszy się Jaszczurówka wielką frekwencją dla swych ciepłej i jako miejsce wycieczkowe, lecz i zimą jest jedną wielką atrakcją.

Inicjatorem i tym, który postarał się o jej europejski wygląd jest Dyr. K. Mikulski. Dążeniem jego jest stworzenie z

Jaszczurówki miejscowości, w której, by przyjezdny mógł znaleźć odpowiedni wypoczynek i jaki taki komfort, czego częstokroć w Zakopanem braknie. Lecz przeszkodą jest brak kapitałów i dlatego zabiega on o stworzenie spółki, opartej na akcjach, celem dalszej rozbudowy Jaszczurówki.

Jego staraniem została latem przebudowana i odnowiona restauracja, gdzie obecnie przy dźwiękach doskonałej orkiestry, znanej ze swych występów w Sopotach, Gdyni i Gdańsku — Jazzbandu „Jozef Pilati” — odbywają się po południu i wieczorem licznie uczęszczane daningi. Nie małe zainteresowanie budzą też występy taneczne pp. Halli i Talli Blondes w swych tańcach excentrycznych doskonałych i tancerza parkietowego p. Merrisa.

P. Mikulski przygotowuje na najbliższy czas nie małą atrakcję a mianowicie „Kulig staropolski”, lecz dokładnego terminu i szczegółów zdradzić nam nie chciał, jak przypuszczamy będzie to impreza ewenementem tegorocznego karnawału. Czekajcie cierpliwie!

Rekord Polski w skoku na nartach

Ostatni konkurs w skokach na Krokwi wykazał dowodnie, że posiadamy doskonałą klasę skoczków i na olimpiadzie zimowej w St. Moritz nie pozostaniemy w ostatnim szeregu, a za razem pokazał że przebudowa skoczni była przeprowadzona należyście i tak od początku powinna była być zbudowana. Mimo tępego śniegu osiągnięty wynik 55 metrów jest wyczynem pierwszorzędnym i dowodzi, że przy odpowiednim śniegu narciarze nasi przekroczą wnet dotychczas pozostającą tylko w sferze marzeń „sześćdziesiątkę”.

Wyniki szczegółowe przedstawiają się następująco:

- 1) Czech Bronisław (SNPTT) nota 17.554, 44, 49, 48 metr.
- 2) Siczka Stanisław (Sokół), nota 16.721, 34, 48, 50 mtr. Poza konkursem 55 m.
- 3) Rozmus Aleksander (Wisła), nota 16.266, 35, 47, 49 mtr.
- 4) Graca Franciszek (Sokół), nota 14.860, 37, 41, 44 mtr.
- 5) Mieltski Władysław (Wisła), nota 12.247, 33, 41 39 mtr.
- 6) Motyka Stanisław (SNPTT), nota 11.105, 25,5, 42, 48 mtr.
- 7) Kuraś Józef (SNPTT), nota 10.026, 24, 26, 28 mtr.
- 8) Cukier Franciszek (Sokół), nota 9.833, 28, 46x, 50x mtr.
- 9) Szostak Karol (SNPTT), nota 9.776, 26, 35, 35x mtr.
- 10) Gąsienica Władysław (SNPTT), nota 9.583, 26,5, 26, 26 mtr.
- 11) Wilga Edward (Wisła), nota 9.013, 19, 27, 28,5 mtr.
- 12) Szostak Antoni (Sokół), nota 8.749, 27x, 32x, 33 mtr.
- 13) Żytkowicz Władysław (SNPTT), nota 8.746, 32, 41x, 30 mtr.
- 14) Motyka Julian (Sokół), nota 8.222, 19, 26, 24 mtr.
- 15) Lankosz Józef (KTN), nota 6.383, 26x, 40x, 49x mtr.
- 16) Roja Stanisław (Sokół), nota 6.338, 22, 23, 24 mtr.
- 17) Król Eugeniusz (Sokół), nota 5.222, 24x, 27,5x 29,5x mtr.

Czech Bronisław, to gwiazda naszych skaczących gwiazd. Jego styl nie pozostawia nic do życzenia, lądowanie jak na mokry śnieg pewne postawa klasyczna.

Siczka Stanisław imponuje stylem i pewnym odbiciem, które ostatnio znacznie poprawił.

Rozmus A. to stary narciarz, a choć w roku zesłany znajdował się w nie nadzwyczajnej formie, obecnie osiąga coraz lepsze wyniki dzięki systematycznemu treningowi.

Lankosz spadł znacznie w swej zesłorocznej formie, lecz przy ciągłej pracy uzupełni wkrótce swe braki.

Publiczności z powodu śnieżnej zamieci zebrało się na konkursie mało. Organizacja jeszcze ciągle szwankuje.

Tańczyć... tańczyć...

To słowo każdy dziś powtarza, dziś w okresie karnawału, w czasie kiedy taniec stał się prawie że wyłączną zabawą towarzyską. Jak jednak mało ludzi potrafiło do słowa wprowadzić w czyn, któryby był naprawdę estetycznym, jak mało ludzi potrafi zachować umiar w tańcach, jakie miały pierwotne tańce egzotyczne by nie stały się groteskowymi.

Wina leży w przeważnej części po stronie nauczycieli tego tańca, którzy lubują się w ich niezdrowych wyskokach i swych uczni tak wyczuła.

Mielśmy sposobność przypatrzyć się lekcji charlestona w Szkole Tańców p. Chomicz Kar

niłowej ul. Ogrodowa willa „Limba”. Odnieśliśmy wrażenie bardzo korzystne. P. Karniłowa umie zachować ten złoty środek, połączyć pewną excentryczność dzisiejszych tańców z harmonijnym ruchem ciała i tę zasadę wspaja w swych uczniach, to też zaraz można odróżnić na dancingu jej ucznia od innych. Mimo iż w obecnym sezonie najechało do Zakopanego mnóstwo obiecywających pokątnie żębrzących za lek cjami, mimo iż sami tańczyć nie umieją, ten jednak kto rzeczywiście pragnie nauczyć się tańczyć, zapisuje się do Szkoły p. Karniłowej, ul. Ogrodowa (za pocztą) willa „Limba”.

Przyjechali do Zakopanego

Grand Hotel „Bristol” ul. Chałubińskiego:

Grynstejn Merkur Warszawa — Kasinowska Marja z s. Warszawa — Kwitt Aleksander Warszawa.

„Sanato” ul. Jagiellońska:

Dr. Jan Rapczyński z ż. Poznań — Jankowski Józef z r. Warszawa — Peretiakowicz Antoni Poznań — Jawornicki Antoni z r. Warszawa — Sulowska Olga Poznań — Wyszynski Wiktor z ż. Strzyżów — Rutkowski Stanisław z ż.

„Radowid” Sienkiewicza:

Homowski Feliks Łódź — Kempner Rafał Łódź — Kochanowska Marja Grodzisk — Skarbińska Izabela Grodzic — Słomińska Bożena Augustów — Szererówna Krystyna z s. Warszawa — Toberówna Olga Warszawa — Rzepecka Marja Poznań — Więckowski Aleksander z ż. Warszawa — Myszowski Mieczysław — Rauscher Ulrich z ż. Warszawa.

„Renaissance” ul. Chałubińskiego

go: Busz Henryk z ż. Łódź — Lewalski Antoni z r. Kraków — Stebnowski Jan Warszawa, Bartlakowski Stanisław Warszawa — Goszczyńska Jadwiga

Kraków — Guranowska Marja z r. Warszawa — Haberling Boeder. cz A. z ż. Lwów — Jędraszko Marja - Kaczmarczyk Karol Toruń — Landru Irena z c. Kraków — Liban Juljan Kraków — Pfitznerówna Irena z s. Poznań — Pinkus Ernestyna z s. Łódź.

„Szałas” Kasprusie:

Majewski Witold z ż. Warszawa — Pasternakówna Felicyja i Marja Kr. Huta — Gruberska Marja Płock — Szamoto Romana Warszawa.

„Poraj” Krupówki:

Balkowa Helena z r. Łatoszyn — Rotberg Szyja Łódź — Wetstein Izidor Kraków — Zylbersztejn Izak, Łódź.

Skorowidz Zakopiański

Gdzie się należy ogłaszać, by reklama była skuteczną, gdzie można się informować?

Biuro „ESPE” Krupówki 51, I-e piętro.

URZĘDY:

Starostwo w Nowym Targu, Sąd Powiatowy, Nowy Targ, Kasa Skarbową, Nowy Targ, Zarząd Uzdrawiska, Rynek, Urząd Gminny, Krupówki, Notarjat Dr. S. Góra, Krupówki Dowództwo Garnizonu, Sanat. Czerw. Krzyża, Posterunek Żand. Wojsk., Droga do Poronina, Komisarjat Pol. Państw., Rynek, Urząd Pocztowy, Krupówki.

LEKARZE:

Dr. Szymon Papier, chor. skórne, wener, i kosmetyka. Kościeliska 2.

DR. L. KOTULSKI Krupówki róg Witkiewicza ordynuje w chor. wewnętrznych i kobiecych. Stosunje odmę sztuczna.

ARCHITEKCI:

Inż. F. Kopywicz, Biuro arch. budowlane, Zakopane, Kamieniec, tel. 157.

GODNE POLECENIA HOTELE I PENSJONATY:

Pensjonat willa „NASZA” ul. Zamojskiego pod zarządem Paryskiej.

Dietetyczny pensj. D-rowej Kuczewskiej pod lek. opieką d-ra A. Kuczewskiego. Kuchnia znana. Elektrolux, ul. Jagiellońska. „Borek”.

„VERSAL” pensj. i kat. położony w centrum. Kuchnia w kwintna. Pokoje słoneczne, woda gor. i zimna bieżąca.

„PRZEDSWIT” ul. Chałubińskiego pensj. Kozłowskiej. Pokoje słoneczne.

L. STOTTER, Krupówki, hotel „Wanda” tel. 65. Przybory i żarówki elektr., radjosprzęt, stale świeże baterie anod. i kieszonk.

SANATORJUM dla chorób piersiowych im d-rów Dłuskich w Zakopanem, pod nowym kierownictwem lekarskiem d-ra Witolda Moczarskiego długoletniego asystenta kliniki prof. d-ra Gluzińskiego.

Bezkosztowne warunki klimatyczne. Stosowanie najnowszych metod leczniczych.

„ORLĄTKO” pensj. murowany kptnowej Sawiczowej, droga Nowotarska. Pokoje ciepłe, kuchnia wykwindna.

„BŁĘKITNA” pensjonat doktorowej Skurczyńskiej — ciepłe pokoje, kuchnia wykwindna.

Pensj. „JASNA” obok g'mnazjum. Słoneczne pokoje, troskliwa opieka.

„WANDA” znany hotel - pensj. Krupówki obok Trzaski. Kuchnia rytual. prowadz. przez b. dzierżawcę pensj. Stilla Obiady dla dochodzących. H. Zieger.

„BANKI I INSTYTUCJE KREDYTOWE”

BANK PODHALANSKI Spółdzielczy, Dom własny. Zastępstwo Banku Polskiego.

Załatwia wszelkie czynności bankowe — przyjmując wkładki i udziela pożyczek.

GDZIE KUPOWAĆ?

T. GAWLIKOWSKI, Krupówki vis-a-vis księg. Gebethera. Wszelkie delikatesy, wina, wódki, wędliny. Ceny niskie.

„Bazar Artystyczny” Krupówki 32, obok „Morskiego Oka”. Pamiątki zakop., korale, wazon, hafty, pantofle. Wielki wybór pocztówek. Oprawa obrazów. Ceny konkurencyjne.

S. LEISTEN, Krupówki, tel. 86. Trykotaż, pończochy, jedwabie, bielizna męska i damska po cenach konkurencyjnych.

PERFUMERJA „MIMOZA”, Krupówki 69. Perfumy kraj. i zagraniczne. Przybory toaletowe i higieniczne oraz aparaty i przyb. fotograf. Ceny przystępne.

FIRMA M. MANGEL, Krupówki. Wielki wybór galanterji konfekcji. obuwia narciarskiego, trykotaży etc. Ceny konkurencyjne.

„BAZAR POD GÓRALEM”, Krupówki. Bogaty wybór pamiątek zakop. ańskich, przyb. narciarskich, galanterji po cenach przystępnych.

DOKĄD POJŚĆ?

RESTAURACJA I KAWIARNIA Jaszczurówka Zdrój. Codzienny dancing popoł. i wiecz. Jedyne miejsce wycieczkowe, Sport. - Bobsleigh

RESTAURACJA „PODHALE” obok kościoła Krupówki, wydaje śniadania, obiady, kolacje. Punkt zborny dla narciarzy.

CUKIERNIA W. LECHKI, ul. N. Rynek. Największy wybór ciastek, tortów własnego wyrobu oraz kawa, czekolada i herbata. Ceny niskie.

GDZIE SIĘ UBIERAC?

ST. BIRLUS. Krupówki, tel. 34. Pierwszorządny magazyn nowości. Kostiumy sport., peleryny, wiatrówki — spodnie damskie i męskie, swetry, czapki. Bławy, konfekcja. Ceny konkur.

L. WILLINGER, Krupówki. Spec. ubrania sportowe.

PIOTR LAL, zakład krawiecki, Krupówki. Specjalna pracownia ubiorów i czapek narciarskich i sportowych.

WYPOŻYCZALNIA i sprzedaż sanek oraz instrumentów muzycznych w „Bazarze pod Górami” Krupówki.

„SZKOŁA TANCA.

Konc. Szkoła Tańców pod kier. A. Chomicz - Karniłowej. Tańce modne w kilku lekcjach. Zgłosz. willa „Limba”, ul. Ogrodowa (za pocztą).

KINO

PROGRAM KIN

na czwartek, dnia 12 b. m.

SRODMIESCIE.

CASINO (Nowy Świat 50). „Wachód słonca”. COLLOSSEUM (Nowy Świat 19) „Czarna Venus” CORSO (Wierzbowa 7, tel. 238 32) „Mogila Nieznanego Żołnierza”. FILHARMONJA (Jaana nr 5) „Casanova”. MEWA (Hoza 38, przy Marszałkowskiej) „Dama bez zasłony”. Występy artystów. MIEJSKI (Długa 25) „Za naszą i waszą wolność”. MUZA (Mokotowska 73, tel. 66-26) „Gehenna Miłości”. Występy artystów. PAN (Nowy Świat 40, tel. 237-40) „Mogila Nieznanego Żołnierza”. STYLLOWY (Marszałkowska 112) „Serce” z Mary Pickford. SPLENDID (Galeria Luksemburg) „Mieczyczna i przeszłość”. TOMBOLA (Maraz 34) „General” i „Brzdąc”. URANJA (Krak Przedm 66) „Swiatlo Azji”. WODEWIL (Nowy Świat 43, tel. 301-90) „Miaso tyścia uctech”. CHŁODNA—ZELAZNA. BAJKA (Zelazna 61) „Cyryl Bellego” i „Człowiek w masce”. CZARY (Chłonna 29) „Pięty jeździec Apokalipsy”. WOLA. ITALIA (Wolska 32) „Gracz w szachy”. Występy artystów.

POPOŁUDNIU I WIECZOREM

W WARSZAWIE

DOKĄD ISĆ? CO ZOBACZYĆ? CO USŁYSZEC?

RADJO

PROGRAM RADJOFO WICZNY na piątek, dnia 13 b. m.

11.40—12.00. Komunikaty P. A. T. 12.00. Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny oraz nadprogram. 14.40—15.00. Komunikaty P. A. T. 15.00—15.20. Komunikaty meteorologiczne gospodarczy i nadprogram. 15.20—16.20. Przerwa. 16.20—16.40. Przegląd wydawnictw periodycznych omówi prof. H. Mościcki. 16.40—17.05 Odczyt p. t. „Jak z powietrza powstaje chleb” — wygł. inż. Eugeniusz Porębski, odczyt II. 17.05—17.20. Komunikaty P. A. T. 17.20—17.45 Odczyt p. t. „Boczna antena” (o najnowszych zdarzeniach w nauce i technice) wygłosi p. Bruno Winawer. 17.45—18.55. Transmisja koncertu z Wilna. 18.55—19.05. Komunikaty P. A. T. 19.05—19.15. Komunikat rolniczy oraz transmisja z Krakowa notowań giełdy zbożowej krakowskiej. 19.15—19.30. Rozmaitości wygłosi p. Ludwik Lawiński. 19.30—19.55. Odczyt p. t. „Co wymaga higieny od dziecka postanod do szkoły” wygł. dr. Marcin Kacprzak (Dział „Hygiene i medycyna”). 19.55—20.15. Przerwa muzyczna z cyklu „Dziele muzyki” — wygł. prof. Stanisław Nie wiadomski. 20.15. Transmisja koncertu w amfiteatrze z Filharmonii Warszawskiej. 22.00—22.05. Sygnał czasu i komunikat lotniczo-meteorologiczny. 22.05—22.30. Komunikaty P. A. T. 22.30—22.35. Komunikaty polifonijne narodowe oraz nadprogram. 22.35—22.45. Komunikaty P. A. T.

WIELKI (Plac Teatralny).

Daje dziś wieczorem ulubioną operę Wagnera „Lohengrin” z udziałem pp. Lipowskiej, Jaroszewy oraz pp. Sowińskiego (rola tytułowa) Freszla, Wragi i Brodnickiego. Dyryguje p. Dolżycki.

NARODOWY (Plac Teatralny)

Codziennie przy wypełnionej sali tryskająca humorem i dowcipem lekka komedia Perzyńskiego „Luzak miłości” z Cwiklińską w roli tytułowej w otoczeniu znakomitych partnerów.

LETNI (w Ogródku Saskim)

Dziś i dni następnym pełna radoznego nastroju, humoru i sentymentu „Szkółka udręka” z Gorczyńską, Gella, Łaską, Rożyckim, Kurakowiczem, Januszem, Hnydzińskim i Giełnowskim na czele.

Przesłuchanie pełnego nastroju, a zarazem fantazji, szczerego humoru, urozmaiconym śpiewem, muzyką, tańcami tak entuzjastycznie przyjętą przez całą prasę i publiczność widowisko p. t. „Serce matki” ukazuje się po cenach niższych w sobotę i w niedzielę o godz. 4-ej popoł. Bohaterem widowiska jest doskonały Bzdio Chomentowski. Dyrekcja wprowadza te innowacje, że każda dorosła osoba ma prawo wprowadzić bezpłatnie do krzeseł i łóż jedno dziecko do lat 10-ciu.

POLSKI (ul. Obozna).

Dziś i jutro komedia Zapolskiej „Moralność Pani Dulskiej” z udziałem znakomitej artystki czeskiej Huebnerowej.

MAŁY (gmach Filharmonii).

Z powodu premiery „Juliusza Cezara”, w którym Kazimierz Junoza Stępowski gra rolę tytułową „Osma żona Sinochrode” grana będzie do wrotku włącznie.

NOWOŚCI (Bielajska 5).

Teatr Nowości wystawia jako najbliższą premierę głośną amerykańską operetkę p. t. „Piękność z Nowego Yorku” w nowym opracowaniu M. Domosławskiego. W premierze biorą udział L. Messal, Zula Pogorzelska, Sokółowska, Kozłowska, Dowmuntowa, Dowmunt, Domosławski, Mierzejewski, Szczawiński, Sempoliński, Macherski, Szerzawski, Daszewski i Strycki w rolach głównych.

Od dzisiaj zamiast operetki o godz. 8-ej wieczorem rewja p. t. „Tyłko a nas” z udziałem Podorzelskiej, Sokółowskiej, Szczawińskiego, Gierasińskiego, Sempolińskiego, Macherskiego, Dowmunt, Mierzejewskiego.

QUI PRO QUO?

Rewja p. t. „Typki z Oni Pro Quo” z udziałem pp. Ordonówny Zimińskiej, Torno, Dymazy, Jaroszewy, Krukowskiego, Lawińskiego Mierzejewskiego i in.

PERSKIE OKO (Jaana 3)

Jeszcze tylko 5 razy grana będzie świetna rewja „Tik-tak”, czyli 24 godzin z życia kobiety.

FRASKI (Prada Zwemuntowska)

Dziś „Pani Prezentowa” w sobotę o godz. 4-ej ponownie przedstawienie dla szkół Grana będą „Śluby panieńskie” Fredry.

REWJA NOWOŚCI:

Codziennie świetna rewja p. t. „Hobna Pokusa” z udziałem pp. Pogorzelskiej, Sokółowskiej, Zamorskiej, Domosławskiego, Krasnowiekiel, Szczawińskiego, Sempolińskiego, Dowmunt, Szerzawskiego, Korczyńskiego, Czapskiego i Stryckiego.

SENSACJA (ul. Karowa 18).

Dziś i codziennie efektowna sztuka Szymona Gantfilana p. t. „Sensacja” z pp. Sokoła, Rolandem i Riekańskim. Początek o godz. 8-ej wiecz.

SPORT

W UZNANIU s. P. A. FREYERA. Z inicjatywy plk. Osmólskiego, Centr. Szk. Wojsk. Gimn. i Sport. przystępuje do budowy pamiątkowej tablicy im. s. p. A. Freyera oraz s. p. L. Berakiego.

Tablica ta stanie obecnie w lokalu C. S. W. G. i S. w Poznaniu a w roku przyszłym zostanie przeniesiona do nowego gmachu Szkoły w Warszawa.

Jak się dowiadujemy na Górnym Śląsku zawiązał się komitet budowy pomnika s. p. Alfreda Freyera.

KTO ZOSTAŁ MISTRZEM LIGI OKRĘGOWYCH.

Wydział gier i dyscypl. P. L. P. N. uchwałił ostatecznie uznać K. S. Śląsk (Świętochłowice) mistrzem Lig Okręgowych. Wobec powyższego K. S. Śląsk zostaje przeniesiony do Ligi Państwowej.

BOKS.

ZAWODY Y. M. C. A.

Zawody zapasnicze urządzone przez Y.M.C.A. daly następujące wyniki: waga piórkowa Zarebski bije Hermanna w 19 min. oraz Manke w 6 min.; waga lekka: Wolowicz walczy z Wachowskiem na remis; waga średnia: Malecki bije po 25 min. Wreska.

Z NARCIASTWA.

Trener narcisarzy Simonsen w dalszym ciągu choruje, wobec czego P. Z. N. ma zamiar zaangażować trenera Stolpego oraz słynnego skoczka narcisarskiego p. D. Carlsona.

BAL „WISŁY”.

W sobotę dnia 21 b. m. odbędzie się w salach Klubu Urzędników Państwowych (Nowy Świat 67) doroczny bal Klubu Wioślarskiego „Wisła”. Zaproszenia wydał skarbnik S. Łupiński, Krak. Przedm. 20/22. Początek o g. 11 w.

BAL REPREZENTACYJNY P. C. K.

Polski Czerwony Krzyż pozostający pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, zwracając dorocznym urzędzą w sobotę dnia 18 lutego 1928 r. wielki bal reprezentacyjny w salach Ratuszowych.

Bal reprezentacyjny Polskiego Czerwonego Krzyża jak zwykle będzie pierwszorzędną atrakcją tegorocznego karnawału.

CZERWONY AS. Marszałkowska 114.

Dziś wielka karnawałowa premiera rewji W. Julicza, A. Tura i innych w dwóch wielkich aktach p. t. „Biały karnawał”.

ZNICZ (Śniadeckich 5).

Codziennie o godz. 6 i 8.15 wieczorem barwna „Wasełka”. We czwartek premiera „Boleszków” W. Sieroszewskiego.

MIGNON (Marszałkowska 81b).

Rewja humoru, tanca i piosenki „Sataniska Kucielka”.

CYRK (Ordynacka 1).

Szalone i niebezpieczna jazda dwóch samochodów przesuujących się w powietrzu, nowa sensacyjna oraz nowy 14 numerowy program z baletem Wysocaj, muzykalmi dziećmi Palulis i maipolu dem Teko I na czele.

PRZEDSTAWIENIE DLA DZIECI W TEATRZE NOWOŚCI.

W niedzielę 15-go stycznia o godz. 12 m. 30 w południe odbędzie się przedstawienie dla dzieci. Odegrane będą sztuki „Pan Kotek był chory”, „Kozia, kózka i wilk”, „Tajemniczy gość”, „Psalny lgnął”. Wszystkie sztuki ze śpiewami i tańcami. „Mała Japoneczka” i „Małpy i ludzocy”. Bilety wcześniej do nabycia w Kasie Chłodwieckiej, Krak. Przedm. 9. Dla grup szkolnych ulępstwo 25 pr.

Z FILHARMONJI

Zapowiedziany na jutro (recital) Jose Iturbiego z powodu choroby artysty nie odbędzie się, natomiast dany będzie koncert symfoniczny pod dyrykcją Grzegorza Fitelberga, w którym weźmie udział świetna śpiewaczka Irena Downar Zapolska. W programie symfonia z organami Saint - Saensa, Kapsodia hiszpańska Ravela, Powracające fale Karłowicza i aria z „Fletu zaczarowanego” Mozarta. Niedzielną porankę wypełni utwor Berlioz’a i Liszta. Dyryguje p. Stanisław Wiechowicz. Solistami będą: pp. Comte Wilgocka (śpiew) i Szymon Marmor (fortepjan).

115.000 RADJOSŁUCHACZY.

Według obliczeń Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 31 grudnia r. ub. liczba radiosłuchaczy polskich wynosi obecnie 115.000.

Jest to zbyt mało, jak na 5 obecnie już uruchomionych i pracujących polskich stacji nadawczych. Prawdopodobnie otwarcie stacji katowickiej i wileńskiej przyczyni się znacznie do zwiększenia liczby radiosłuchaczy w tych okęgach a zwłaszcza na Górnym Śląsku, gdzie sfery robotnicze pod względem materialnym stoją lepiej niż to ma miejsce gdzieś indziej.

Równocześnie, kontrolne władze radiowe w porozumieniu z władzami policyjnymi rozpoczęły intensywną walkę z plagą radiopaleczarstwa

Próba cierpliwości.

Pewien zegarmistrz szwajcarski zrobił latkę zwaną laubzega, usiadł w katedrze medjozadkiej; robota została wykonana ściśle według planów, które ów zegarmistrz sprowadził sobie z Włoch. Na wykonanie tej pracy, stanowiącej egzamin z cierpliwości, potrzeba było osiemnastu lat, w których ciągu zegarmistrz pracował ponad 5 tysięcy godzin.

Rozmiary modelu tego wynoszą: 1.35 metra długość oraz 0.85 metra szerokości. Całość składa się z siedmiu tysięcy kawałków, liczy zaś 124 wieże i 157 okien. Na zrobienie jednego okna trzeba było pracować 16 godzin. Ponieważ cierpliwy zegarmistrz zaprowadził w modelu elektryczność, więc to arcydzieło cierpliwości daje w ciemnościach bardzo ładne efekty świetlne.

Co czytać?

— Wojciech Baranowski w powieści swej p. t. „Gaudeamus!” zajmuje się trudnym, a zarazem tak częstym zagadnieniem życiowym: sprzecznosci między szczęściem osobistym a obowiązkiem publicznym. Konflikty psychologiczne przeprowadzone są w powieści przekonująco, a akcja, osnuta na tle bujnego życia studenckiego w przedwojennej Rydze, toczy się gładko i interesująco. (Nakł. Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 7.50).

— „Powieść bez romanu” Józefa Gardeskiego p. t. „Było nas trzech” jest bardzo ciekawym utworem. Debiutujący autor daje, na tle wspomnień z własnej młodości, rzeczą przemyślaną i dojrzałą ideologicznie i artystycznie. Akcja dzieje się wśród młodzieży rzeźmiśniczej, i opiewa się „bez romanu”, a całą ohywa jest przenika pierwiastek samodzielności i silnej woli przełamywania piętrzących się w życiu trudności i pracy. Ze względu na te walory treści i formy książkę tę czytelnik może z pożytkiem także i młodzież. (Nakł. Gebethnera i Wolffa. Cena 6 zł.).

— „Zwycięzca”, powieść Henryka Lubiatkiewego, to drugi debiut literacki ostatnich tygodni. Autor dał się już zresztą poznać, i to korzystnie, w szeregu drobniejszych utworów, ogłaszanych po periodykach. „Zwycięzca” jest to powieść, osnuta na tle stosunku do lotnictwa polskiego, o wątku ciekawym i sensacyjnym, jako lektura ze wszechmiar godna polecenia. (Nakład Gebethnera i Wolffa. Cena, zł. 5.50).

Nowa książka W. Grubińskiego „Człowiek z klarnetem”

Autor „Kochanków” i „Księżniczki żydowskiej” nie dał wprawdzie w tym sezonie nowej komedii naszym teatrom, spragnionym sztuki oryginalnych ale zato wystąpił z nowym tomem świetnych opowiadań p. t. „Człowiek z klarnetem”. Nowa książka Grubińskiego jest zawsze pierwszorzędnym wydarzeniem literackim, a te opowiadania, które właśnie opuściły prasę drukarską (nakładem Gebethnera i Wolffa) posiadają szczególną moc przykuwającą. Biję z nich wieher nowoczesności, prześladają się w nich dzień najbardziej dzisiejszy, tętnią w niej rytmy ostatniego czasu, w którym żyjemy. Dlatego ta książka, odzwierciedlająca duszę, serce i mózg współczesnego człowieka, wywiera tak swoiste wrażenie. Czyta się ją z zapartym oddechem: „co będzie dalej?” a jednocześnie jakby się robiło rachunek sumienia. Przeglądamy się w tej książce, znajdujemy w niej odpowiedzi na pytania, które półświadomie nieraz sobie stawiamy i leniej się po przez te książki poznajemy powody poprzedniego tomu nowo Grubińskiego p. t. „Lwy i święte Grosznawy”.

„gdzie wchodzi w grę stan psychologiczny, czuje lwi paruz dramaturgia”, a sztuka pi-

sarska twórcy „W moim konfesyjonałe” oddawna została przez naszą krytykę uznane za wirtuoszką (Dębicki, Grzymała-Siedlecki, Noskowski). „Człowiek z klarnetem” jeszcze raz potwierdza tę ustaloną, zresztą, opinię iż Grubiński należy do najpierwszych mistrzów pióra, a jeden z wyższych zacytowanych krytyków (Noskowski) nie zawahał się nawet powiedzieć a propos „Lwów i świętego Grosznawy”: „Po umilknięciu Sienkiewicza nikt w istocie nie pisał i nie pisze prozą tak kryształową, tak szlachetną w każdej linii”, (jak Grubiński).

WYSTĘPY P. HUEBNEROWEJ W TEATRZE POLSKIM.

Dzisiejszy występ w Teatrze Polskim znakomitej artystki czeskiej M. Huebnerowej obudził ogromne zainteresowanie. Czesi uważają M. Huebnerową za największą artystkę czeską. Poza tym M. Huebnerowa posiada rzadki talent przekształcania się, właściwy przeważnie talentom męskim. To też jej Pani Dulska uchodzi za prawdziwą dyw sceniczną. Pani Maria Huebnerowa wystąpiła tylko dwa razy, to jest dziś i jutro i bezwzględnie obie te przedstawienia wprowadza elita artystyczna towarzysztwa warszawskiego, tem więcej że obaone wystawienie „Moralności Pani Dulskiej” spotkało się, dzięki znakomitej dyw zespołu z tak wielkim uznaniem całej prasy.

Z pod stropu cyrku nad przepaścią
Unowocześniony śmiertelny skok

Wyścig na śmierć i życie

Mid - Air Motor Race w Cyrku

Orkiestra urywa w pół taktu. Z pod stropu cyrku słychać suche jak kłasińcie bata, słowa:

— Gotów.
— Naprzód.

Dwa, do butów olbrzyma podobne, wózki z głuchym stukotem kół zaczynają się toczyć po parabolicznym torze.

Chwila śmiertelnej, przerażonej ciszy i dwa bezpośrednio po sobie następujące uderzenia o tor odbiorczy łączą się z wstępnym ulgi tysiąca widzów śledzących z napięciem bieg na śmierć i życie.

Oto garść wrażeń, jakie odbiera widz przybywający do Cyrku, by ujrzeć, zaiste fenomenalny wyścig samochodów miągających się w powietrzu w pełnym rozpędzie.

Sama zasada tego niezwyklego popisu nie jest tak bardzo skomplikowana. Jest to prosto do zrozumienia zasada kul wyrzucanych z dwóch armat, nastawionych pod różnymi kątami. Dzięki różnemu kątowi wylotu, pociski opisują inny łuk i spadają w innych miejscach toru odbiorczego. Tor wyrzucający skonstruowano w ten sposób, że składa on się jakgdyby z dwóch, połączonych ze sobą części. Jedną z nich, dłuższą to szyny zewnętrznej, drugą krótką to tor wewnętrzny.

Samochód, zjeżdżając po torze z pod stropu cyrku, nabiera rozpędu jak narciarze na odskoczni, poczem wylatuje w powietrze.

Tak mniej więcej wygląda, z punktu widzenia fizyki, wynalazek inżyniera Noiseta, produkowany obecnie w Cyrku Warszawskim.

Gdyby wozy wypuszczono po torze, obciążone martwym balastem, eksperyment sprostowałby się do, raz obliczonego, strzału armatniego, który nigdy nie zawodzi. W tym wypadku, wszelako, gdy balastem są żywi ludzie, eksperyment łączy się z dużym niebezpieczeństwem i może niejednokrotnie zawieść. Wynika to stąd, że każde przesunięcie środka ciężkości, a zatem każdy, najdrobniejszy nawet, ruch człowieka wewnątrz wozu, powoduje zmiany w linii lotu pocisku. Stąd niebezpieczeństwo zderzenia wozów w powietrzu i ryzyko życia dla jeźdźców.

Eksperyment inż. Noiseta nazwać można unowocześnionym, ale i ustokrotnionym „śmiertelnym skokiem”, jaki niejednokrotnie oglądaliśmy przed wojną w Cyrku.

A teraz słów kilka o tych którzy co wieczór ryzykują życie w oczach publiczności.

Mlle. Astoria. Szczupła, zgrabna blondynka. Typowa paryżanka, tak opowiada nam o sobie przed karkołomnym występem:

— Mam lat 25. Zkąd przyszedłam do tak niebezpiecznych popisów sama nie wiem. Pracowałam w cyrku, gdy moja poprzedniczka uległa ciężkiemu wypadkowi, podczas występu. Zaproponowano mi bym ją zastąpiła. Zdecydowałam się i od tam jeżdżę.

— A czy pani się boi?

— Czy ja wiem? Nie myślę o tem. Będzie, co Bóg da.

Wchodzimy do garderoby ms. Gregora.

— Jakże się pan czuje przed tą szaloną przejażdżką?

— Całkiem normalnie.

— Czy pan trenuje swą jazdę poza wieczornymi występami?

— Nie nigdy. Jak już mam skrócić kark, to wolę to zrobić efektywnie. W oczach publiczności.

— Podziwiam pańską beztrzęsłość.

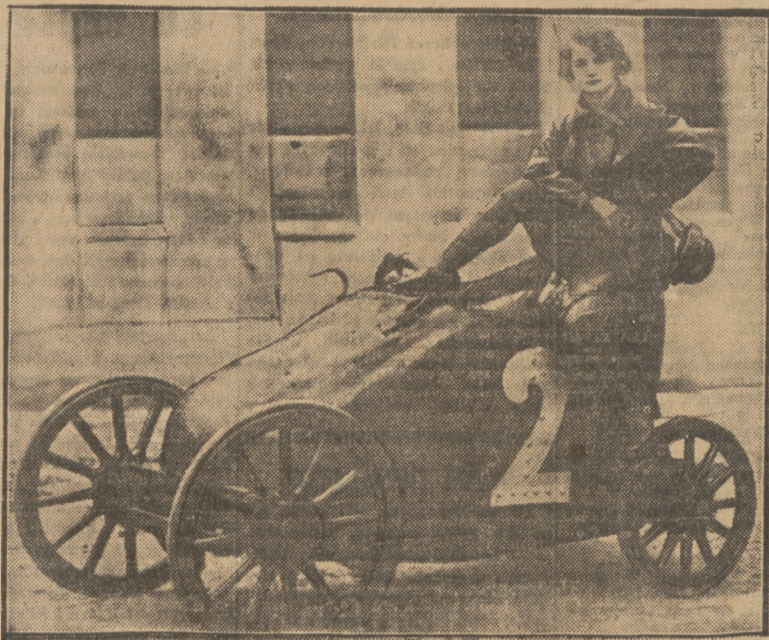
— Widzi pan, jestem wiochem, synem muzyka, więc może artystyczna atmosfera w jakiej się wychowałem wyrobiła we mnie taki sposób myślenia. A może wojna, którą przeżyłem na froncie...

„Moralność pani Dulskiej“

Dzisiaj i jutro wystąpi na scenie Teatru Polskiego świetna artystka czeska p. Huebnerowa jako pani Dulska.

Codzien wieczorem ryzykuje życie

Mlle Astoria, uczestniczka wyścigu samochodów w powietrzu „na śmierć i życie“.

Nauczyciel: powiedz mi Stasio, jak będzie „kura“ w piątym przypadku? (milczenie..) Naucz.: „no jak zawołasz na kurę?“

Stasio (uradowany) „Cip... cip... ctp...“

Popierajcie L. O. P. P.

CENA OGŁOSZEŃ: 1 mm. na 1 szp. (tam pięcioszpaltowy) w tekście 70 gr., — komunikaty — 1 zł., pierwsza i ostatnia strona 1 zł. zwyczajne (tam 5-szpalt.) — 40 gr., drobne 1 słowo 15 gr. tabelaryczne o 50 proc., zastrzeżone miejsca 25 proc. drożej Ogłoszenia przyjęte do N-ru niedzielnego liczą się o 25 proc. drożej.

WARUNKI PRENUMERATY: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i zamieszkała 4.50 miesięcznie.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 13550

Warszawa, Redakcja: Sienna 33. Tel. Redakcji 91-25, 91-60. Naczelny redaktor tel. 91-62. Administracja Zgoda Nr. 1. Telefony: Dyrekcja: 91-66 Ekspedycja 91-66 (dodatki); Dział ogłoszeń 91-56. Skrzynka pocztowa 745 Ad es telegraficzny Abc Warszawa

PRZEDSTAWICIELSTWA Lublin, Pl. Litewski 1. Tel. 243 i 655. Konto PKO 64842. Brześć n/B Piotrowska 16. Zakopane, Krupówki 51/1 Konto PKO 407566

Wrocław, Cyganka 26. Tel. 186 Poznań, Murna 2, tel. 39-18. Konto czekowe w PKO. № 209308. Płock, Plac Kanoniczny 1. Koło, ul. 3-maja Nr. 1, tel. Nr. 87.

Suwałki, Kościuszki 81, tel. 68. Wilno, Mostowa 9. Siedlce, ul. Kilińskiego № 11a. Ostrów Wlkp. Wrocławska 1/3, tel. 88. Kalisz, Al. Józefiny 9, tel. 109.

Redaktor naczelny: Stanisław Strzetelski.

Drukarnia „ARS“ Warszawa, Sienna 33, tel. 106-25.

Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.